

MAART - APRIL 2019

Informatieblad

Kijken we op naar het kruis en zien we de liefde van Onze Heer! “Wanneer Ik van de aarde omhoog ben geheven, zal Ik allen tot Mij trekken.” *Jh 12, 32* Dit Informatieblad nr. 310 voor maart en april is een echt paasnummer, omdat Pasen nu eenmaal een doortocht is, een door het lijden gaan naar het verblijden!

Bij Zijn intrede in Jeruzalem heeft Jezus van zichzelf gezegd: “dat de tarwekorrel in de aarde moet vallen en sterven, om veel vruchten voort te brengen”. *Jh, 12, 25* Hij heeft Zijn heerlijkheid en kracht willen verbergen om dit te ondergaan en de vruchten van de Verlossing voort te brengen: de bekering van de mensen – onze bekering – en Zijn verheerlijking!

Toen men Jezus na Zijn sterven in het graf had gelegd, begon het eigenlijk pas echt met Zijn Kerk op aarde, met de redding van de zielen. Nu, Jezus en Zijn Kerk zijn één. Zijn we er dus zeker van, dat wanneer de wereld klaar zal zijn met haar te begraven, het pas echt opnieuw zal beginnen! Jezus doet niets half!

De vermaning van de H. Apostel Paulus is nog altijd actueel, nl. voor alle mensen te bidden, omdat dit goed en aangenaam is in het oog van God, onze Zaligmaker, “die wil, dat alle mensen zalig worden en tot de kennis van de waarheid geraken. Want er is één God, en ook één Middelaar tussen God en de mensen ... die Zich gaf als losprijs voor allen”. *1 Tim. 2, 1-6*

Daar Jezus onderweg naar Emmaüs benadrukte: “Moest de Christus dit alles niet lijden en zó Zijn glorie binnengaan?” *Lc 24, 26*, moeten wij ons ervan bewust zijn, dat voor volwassenen de eeuwige zaligheid niet alleen de vrucht is van Zijn kruisdood, maar tevens het loon voor het volbrachte werk, de kroon voor de gewonnen levensstrijd. Laten wij als ledematen Onze Heer, het Hoofd, daarin volgen. “De Mensenzoon is gekomen, om zalig te maken, wat verloren was”. *Mt 18, 11* Laten wij Hem dus volgen en daarbij helpen door in ieder geval (blij-)moedig onze eigen kruis te dragen en niet te slepen. Laten we in de vastentijd ook vrijwillig nog iets op ons nemen, en nu aan het begin concrete voornemens maken. De Kerk spoort ons aan tot meer gebed, boetedoening en goede werken. Zich versterven en zodoende iets kunnen weggeven, hoort er helemaal bij. Met het hoognodige Vastenoffer draagt u bij aan ons apostolaat. Zou de kerkbelasting in Duitsland voor de gever verdienstelijk zijn? Uitzonderingen daargelaten, is een vrijwillig offer toch veel beter! En mag het ook een offertje kosten, de komende paasplechtigheden mag u zeker niet missen! De liturgieën van de Goede Week en de Paasweek brengen ons in levendige en genadevolle verbinding met het Verlossingsmysterie. Houden we die heilige dagen hoog en danken en prijzen we God voor onze Middelaar, ons ware Paaslam, Christus! Verlangen we nu al naar de hernieuwing we onze doopbeloften! Veel kracht en zegen voor de Vasten!

Pater Carlo de Beer

Ze hebben Hem onttroond

Hoofdstuk 20 De zin van de geschiedenis

In de vorige hoofdstukken heb ik u trachten te tonen, hoe katholieke liberalen zoals Lamennais, Maritain en Yves Congar een weinig katholieke kijk hebben op de zin van de geschiedenis. Laten we nu proberen om hun opvatting nader te onderzoeken en er in het licht van het geloof een oordeel over uit te spreken.

Zin of onzin?

Voor de zogenaamd katholieke liberalen heeft de geschiedenis een “zin”, d.w.z. een richting. Die richting is immanent, blijft binnen deze wereld en is georiënteerd op de vrijheid: de mensheid wordt door een immanente kracht voortgedreven in de richting van een geweten dat zich steeds meer bewust is van de waardigheid van de menselijke persoon, en dus in de richting van het recht op een steeds grotere vrijheid van elke dwang. Vaticanum II neemt die theorie over en zegt met Maritain:

“De waardigheid van de menselijke persoon wordt de mensen van onze tijd steeds meer bewust. Steeds talrijker worden zij die voor de mens het recht opeisen om te handelen zoals hij verkiest, in verantwoordelijke vrijheid zonder dwang”.¹

Niemand zal betwisten dat de mens vrij moet kunnen kiezen voor het goede. Maar dat onze tijd en de koers van de

geschiedenis in het algemeen gekenmerkt worden door een groeiend bewustzijn van menselijke waardigheid en vrijheid, dat is zeer twijfelachtig! Alleen Jezus Christus laat, door aan de gedoopten de waardigheid van kinderen van God te schenken, aan de mensen zien waarin hun ware vrijheid bestaat: in de vrijheid van de kinderen Gods, waar de H. Paulus van spreekt.² Naarmate de volkeren zich aan Onze Heer Jezus Christus hebben onderworpen, hebben we de ontwikkeling van de echte menselijke waardigheid en van een gezond vrijheidsbesef kunnen waarnemen. Maar sinds de door het liberalisme ingeleide geloofsverzaking van de naties moeten we, omdat Jezus Christus niet meer heerst en “de waarheid onder de kinderen van de mensen zoek is”³, wel vaststellen dat de menselijke waardigheid hoe langer hoe meer geminacht en met voeten getreden wordt en dat de vrijheid verwordt tot een zinledige slogan.

Hebben we in de geschiedenis ooit zo’n kolossaal en radicaal slavenbe-

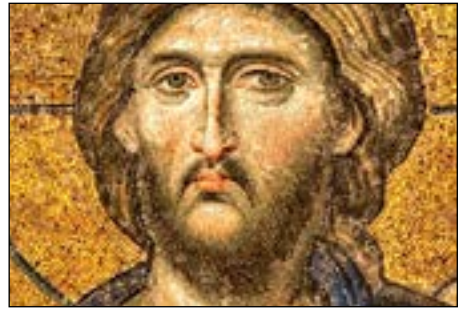
drijf aan het werk gezien als de communistische techniek van de massaslavernij?⁴ Als Onze Heer ons vraagt om “de tekenen van de tijden te beoordelen”⁵, dan is er wel een uiterst koppige verblinding van de liberalen en een absolute zwijgplicht nodig geweest om een oecumenisch concilie dat juist bijeenkwam om de tekenen van onze tijd⁶ te onderscheiden te doen zwijgen over het allerduidelijkste teken van de tijden, het communisme! Dat zwijgen alleen al is voldoende om het concilie in het oog van heel de geschiedenis te veroordelen en met schande te overladen, voldoende ook om te bewijzen hoe belachelijk de reeds geciteerde bewering in de inleiding tot *Dignitatis humanae* is.

Als de geschiedenis een richting heeft, dan is dat zeker niet de immanente en natuurlijke drang van de mensheid naar waardigheid en vrijheid, door de liberalen uitgevonden *ad justificandas justificationes suas* (om hun liberalisme te rechtvaardigen), om door het bedrieglijk masker van de vooruitgang de christenheid niet te laten voelen, welke ijsskoude wind het liberalisme al twee eeuwen lang over de christenheid laat waaien.

Jezus Christus, middelpunt van de geschiedenis

Wat is dan de ware weg van de geschiedenis? Leidt de geschiedenis wel ergens naar toe?

De geschiedenis moet helemaal gericht zijn op één persoon, die het *centrum* van de geschiedenis is. Dat

is Onze Heer Jezus Christus, omdat, zoals de H. Paulus openbaart:

“In Hem alles geschapen is in de hemel en op aarde: de zichtbare en de onzichtbare dingen, Tronen, Heerschappijen, Overheden en Machten. Alles is geschapen door Hem en voor Hem. Hij is vóór alles en alles bestaat in Hem. Hij is ook het Hoofd van het Lichaam, de Kerk. Hij is het begin (...), opdat Hij in alles de eerste zou zijn. Want in Hem heeft de ganse volheid van God willen wonen en door Hem alles met zich willen verzoenen (alles wat op aarde en in de hemel is), nadat Hij vrede had gebracht door het Bloed van Zijn Kruis”.⁷

Jezus Christus is dus het middelpunt van de geschiedenis. De geschiedenis heeft maar één wet: “Hij moet Koning zijn”.⁸ Als Hij heerst, heersen er ook ware vooruitgang en welzijn, meer geestelijk dan stoffelijk! Als Hij niet heerst, komt er verval en aftakeling. Dan komen er alle mogelijke vormen van slavernij. Dan komt het rijk van de duivel. Ook dat belooft de H. Schrift: “Het volk en het koninkrijk die u niet dienen, zullen te gronde gaan. Die volkeren zullen geheel en

al worden verdelgd”.⁹ Er zijn (overigens prachtige) boeken geschreven over de filosofie van de geschiedenis, maar verbaasd en kregelig, dat beken ik, moet ik vaststellen dat het absoluut belangrijkste beginsel erin wordt weggelaten of de plaats niet krijgt die eraan toekomt. Toch is dat het beginsel bij uitstek van de filosofie van de geschiedenis. Sterker nog: het is een geloofswaarheid, een echt geopenbaard en door de feiten honderdvoudig bevestigd dogma!

Het antwoord op de vraag: hoe verloopt de geschiedenis is dus: de geschiedenis heeft helemaal geen verloop, helemaal geen immanente koers.

Er is geen geschiedenisverloop, er is een geschiedenisdoel, een transcendent doel, namelijk “alles samenvatten in Christus”. Het gaat om de onderwerping van heel de tijdelijke orde aan Zijn verlossingswerk, het gaat om de invloed van de strijdende Kerk op de stad van de wereld, een invloed die het eeuwig rijk van de zegepralende Kerk in de hemel voorbereidt. Bijgevolg (het geloof bevestigt het ons en de feiten tonen het aan) heeft de geschiedenis als eerste aantrekkingspool de Menswording, het Kruis, het Pinksterwonder. Ze heeft haar volle ontplooiing gekend in de katholieke staat, zoals het rijk van Karel de Grote of de republiek van Garcia Moreno, en ze zal voltooid zijn, ze zal haar eindpool bereiken, als het aantal uitverkorenen is bereikt na de tijd van de grote geloofsafval¹⁰. Beleven we die nu al niet?

Een liberale opwerping tegen de katholieke staat

Uit het voorgaande zult u wel hebben begrepen dat de geschiedenis geen immanente wet van vooruitgang van de menselijke vrijheid kent en evenmin een immanente wet van emancipatie van de aardse stad ten opzichte van Onze Heer Jezus Christus.

Maar, zeggen de liberalen zoals prins Albert de Broglie in zijn boek *L'Eglise et l'Empire Romain au IVe siècle* (de Kerk en het Romeinse Rijk in de 4e eeuw), het door u geprezen stelsel van eenheid tussen Kerk en staat bij de christelijke, Romeinse of Germaanse staatshoofden heeft altijd geleid tot onderwerping van de Kerk aan de staat en tot knellende afhankelijkheid van de geestelijke macht van de wereldlijke. Het verbond van troon en altaar is volgens de schrijver nooit “van lange duur, oprecht en doeltreffend geweest”.¹¹ Er is dus niets beter dan de vrijheid en de onderlinge onafhankelijkheid van de twee machten.

Ik laat aan kardinaal Pie de zorg over om op die liberale beschuldigen te antwoorden. Hij noemt de gewaagde be-

weringen zonder aarzelen “banaal en revolutionair”. Hij zegt:

“Al mogen allerlei vorsten, pas aan de macht en maar al te zeer geneigd om de absolutistische houding van heidense alleenheersers aan te nemen, de hun opgedragen beschermende taak vanaf het begin in dwingelandij hebben veranderd – al mogen ze (gewoonlijk ten gunste van de ketterij en op verzoek van ketterse bisschoppen) onchristelijk hard opgetreden zijn, er zijn in de Kerk altijd mannen van geloof en hart geweest zoals Hilarius, Martinus, Athanasius en Ambrosius om hen te herinneren aan de geest van christelijke zachtmoedigheid die het “apostolaat” van het zwaard verwerpt, en om hun te verklaren dat godsdienstige overtuiging nooit met geweld kan worden opgelegd. Die mannen waren er verder om welsprekend te verkondigen dat het christendom, dat zich ondanks de vervolging van de vorsten had uitgebreid, het best zonder hun gunst kon stellen en zich aan geen enkele tyrannie behoefde te onderwerpen. Wij kennen al de woorden van die edele verdedigers van geloof en vrijheid van de Kerk, hun Moeder, en hebben die zorgvuldig overwogen. Al protesteerden ze tegen buitensporigheden en misbruiken, al keurden ze misplaatste en domme, soms zelfs het beginsel en de regels van de priesterlijke onschendbaarheid aantastende reacties af, nooit heeft een van die katholieke kerkleraren eraan getwijfeld dat het de plicht van de volkeren en hun leiders is om in het openbaar de christelijke waarheid te belijden, hun daden en instellingen daarmee in overeenstemming te brengen en zelfs

door preventieve maatregelen of straffen, aangepast aan omstandigheden van tijd en cultuur, een halt toe te roepen aan misbruiken van duidelijk godslasterlijke aard die in de burgerlijke en godsdienstige gemeenschap verwarring en losbandigheid doen ontstaan”.¹²

Dat het stelsel van “alleen maar vrijheid” beter zou zijn dan dat van de eendrachtige samenwerking van de twee machten is een dwaling die ik al heb onderstreept en die door de woorden van kardinaal Pie duidelijk in het licht wordt gesteld. Nooit heeft de Kerk geleerd dat de koers van geschiedenis en vooruitgang zou bestaan in een onontkoombare tendens van het wereldlijke en het geestelijke om zich van elkaar los te maken. Het verloop van de geschiedenis, zoals een Jacques Maritain en een Yves Congar dat zien, is vals. Die vrijmaking, die zij als vooruitgang betitelen, is in werkelijkheid een verderfelijke en godslasterlijke breuk tussen het aardse en Jezus Christus. Men moet wel alle schaamtegevoel hebben afgelegd, zoals in *Dignitatis humanae*, om die breuk heilig te verklaren en dat, toppunt van huichelarij, zelfs te doen in naam van de geopenbaarde waarheid!

Naar aanleiding van het sluiten van het nieuwe concordaat tussen de Kerk en Italië verklaarde Johannes Paulus II:

“Onze maatschappij wordt gekenmerkt door pluralisme op godsdienstig gebied”.

Daaruit trok hij de conclusie: die evolutie vraagt om scheiding van Kerk en staat. Maar nooit heeft Johannes

Paulus II over die verandering een afkeurend oordeel uitgesproken, al was ‘t maar om de deconfessionalisering van de maatschappij te betreuren of om te zeggen dat de Kerk zich helaas moest neerleggen bij een toestand waaraan niets te veranderen viel.

Neen! Evenals kardinaal Casaroli heeft hij zijn verklaring afgelegd met een woord van lof over de scheiding van Kerk en staat, alsof die een ideaal stelsel zou zijn, het resultaat van een normale en providentiële ontwikkeling waar niets op valt aan te merken! Anders gezegd: “Leve de geloofsafval van de volkeren, dat is vooruitgang!” Of ook: “We moeten niet pessimistisch zijn! Weg met de ongeluksprofeten! Jezus Christus heerst niet meer? Wat kan dat schelen, het gaat toch allemaal goed! Hoe het ook zij, de Kerk is op

weg naar de voltooiing van haar geschiedenis. En tenslotte komt Christus toch, alleluja!” Dat godzalig optimisme te midden van de ruïnes die zich al hebben opgestapeld, die zonder meer idiote opvattingen omtrent de laatste dingen, zijn ze niet de vruchten van de boze geest van dwaling en zinsverbijstering? Dat alles lijkt mij volstrekt diabolisch.

1. Verklaring over de godsdienstvrijheid, inleiding.
2. Rm 8, 21.
3. Ps 11, 2.
4. Vgl. Jean Madiran, *La veillesse du monde*, DMM Jarzé, 1975.
5. Mt 16, 4.
6. Vaticanum II, *Gaudium et spes*, nr. 4 § 1, nr. 11 § 1.
7. Kol. 1, 17-21.
8. 1 Kor. 15, 25.
9. Is. 60, 12.
10. 2 Tess. 2, 3.
11. In het geciteerde werk t. IV, blz. 434, aangehaald door Pater Théotime de Saint Just, blz. 55.
12. “Derde synodale instructie over de voornaamste dwalingen van tegenwoordig” *Oeuvres I*, 178.

Derde deel

Het liberale complot van Satan tegen de Kerk en het Pausschap

Hoofdstuk 21

Het complot van de “Alta Vendita”

In ons kort overzicht van het “katholiek” liberalisme zijn we nu gekomen aan de vooravond van het Tweede Vaticaans Concilie. Maar alvorens de tijdens het concilie behaalde liberale overwinning te analyseren, zou ik nog graag even een stap terug willen doen om u te laten zien, hoe de vrijmetselarij al vanaf het begin van de laatste eeuw (twee eeuwen geleden was dat nog ondenkbaar) het binnendringen van het liberalisme in heel de hiërarchie tot het pausschap toe

heeft bedacht, voorspeld en georganiseerd. Daarvoor is het voldoende de documenten voor te leggen die het bewijs leveren van het bestaan van dat antiklerikale complot, van die “vernietigende aanslag” tegen het pausschap.

*
* *

De geheime papieren van de “Alta Vendita” van de Carbonari¹ die in handen

zijn gevallen van Paus Gregorius XVI, bestrijken de periode van 1820 tot 1846. Op verzoek van paus Pius IX zijn ze gepubliceerd door Créteineau-Joly in zijn boek *L'Eglise romaine et la Révolution*². Op 25 februari 1861 schreef Pius IX aan de auteur een brief waarin hij zijn instemming met het werk betuigde en de echtheid van de documenten bevestigde. Maar hij stond niet toe dat de echte namen van de bij die briefwisseling betrokken leden van de “Alta Vendita” bekendgemaakt werden. De brieven zijn zonder meer ontstellend. De pausen wensten de publicatie om de gelovigen te laten weten dat er door de geheime genootschappen een samenzwering tegen de Kerk werd beraamd, om de gelovigen op de hoogte te brengen van de opzet en hen te wapenen tegen een eventuele uitvoering ervan. Meer wil ik er nu niet over zeggen, maar je kunt die regels slechts sidderend lezen. Ik doe er niets bij. Ik laat alleen maar lezen. Ik maak er geen geheim van dat de inhoud tegenwoordig werkelijkheid wordt en wil evenmin verbergen dat de meest gedurfde plannen door de werkelijkheid van nu zelfs worden achterhaald. Laten we dus lezen. Ik onderstreep slechts wat ons het meest moet treffen.

*
* *

“Er is geen paus die ooit spontaan toenadering zal zoeken tot geheime genootschappen. Geheime genootschappen moeten de eerste stap doen in de richting van de Kerk om beide voor zich te winnen.

Het werk dat we gaan verrichten is niet in een dag of een week of een jaar gedaan. Het kan jarenlang, misschien wel een eeuw duren. Maar wanneer in onze gelederen de soldaat sterft, gaat de strijd door.

Wij zijn niet van plan om de pausen voor onze zaak te winnen. Wij streven er niet naar om van hen nieuwe aanhangers te maken van onze beginselen en propagandisten van onze ideeën. Dat zou een belachelijke droom zijn. Wat er ook gebeurt, al zetten bijv. kardinalen of prelaten vrijwillig of per toeval een stap binnen ons geheim genootschap, dan nog kan dat voor ons helemaal geen motief zijn om te wensen dat een van hen op de Stoel van Petrus wordt geplaatst. Zulke keuze zou immers ons ongeluk zijn: alleen de eerezucht zou hen tot afval hebben gebracht, waarna de machtswellust hen zou dwingen om ons op te offeren.

Wat we moeten vragen, nastreven en verwachten, zoals de joden de Messias verwachten, is *een paus zoals wij er een nodig hebben* (...).

Op die manier zal onze aanval op de Kerk meer succes hebben dan met de pamfletten van onze broeders in Frankrijk en zelfs met het Engelse goud. Wilt u

weten waarom? Omdat wij in dat geval, om de rots waarop God zijn Kerk heeft gebouwd te verbrijzelen, geen Hannibal-azijn meer nodig hebben, geen buskruit voor kanonnen en zelfs geen spierkracht meer. Wij hebben dan de pink van de opvolger van Petrus in het complot zitten, en die pink is voor onze kruistocht evenveel waard als alle Urbanussen II en alle Sint-Bernardussen die de christenheid heeft gekend.

Wij twijfelen er niet aan, dat wij het uiteindelijke resultaat van onze inspanningen bereiken. Maar wanneer? En hoe? Het onbekende treedt nog niet aan het licht. Toch willen wij, omdat niets ons mag afhouden van het geschetste plan, maar alles op de verwezenlijking moet zijn gericht alsof het nauwelijks opgezette werk morgen al met succes bekroond zou worden, in deze instructie (die voor de eenvoudige ingewijden geheim moet blijven) aan de leden van de opperste "Vendita" adviezen verstrekken. Die moeten ze aan alle broeders als lering of belangrijke mededeling inprenten (...).

Welnu, om ons te verzekeren van een paus die aan de juiste eisen voldoet, moeten we voor die paus eerst een generatie bewerken die het bewind waarvan wij dromen waard is. Schenk geen aandacht aan ouderdom of rijpere leeftijd, maar ga naar de jeugd, indien mogelijk naar het kleine kind (...) dan zult u zich met weinig kosten een reputatie van goede katholiek en echte patriot opbouwen.

Door die goede naam zullen onze opvattingen toegang krijgen bij de jonge

geestelijkheid en in de kloosters. Over enkele jaren zal die jonge clerus vanzelf alle functies in handen hebben. Hij zal heersen, het bewind voeren en oordelen. Die zal de raad van de *soeverein vormen, die zal geroepen worden om de nieuwe paus te kiezen. Het kan niet anders of die paus zal, evenals de meesten van zijn tijdgenoten, min of meer vervuld zijn van de Italiaanse en humanitaire beginselen* die wij in omloop gaan brengen. Wij vertrouwen een klein mosterdzaadje aan de aarde toe, maar de zon van de gerechtigheid zal het machtig doen opgroeien en u zult op zekere dag ontdekken welk een rijke oogst door dat zaadje wordt voortgebracht.

Op de weg die wij voor onze broeders uitstippelen, moeten wij hinderpalen te boven komen en allerlei moeilijkheden overwinnen. Door ervaring en scherpzinnigheid zullen we zegevieren. Het doel is zo mooi, dat alle zeilen moeten worden bijgezet om het te bereiken. U wilt in Italië een omwenteling tweeeebrengen? Zoek dan naar de paus waarvan wij hierboven het portret hebben getekend. U wilt het rijk van de uitverkorenen op de troon van de prostituée van Babylon vestigen? *Laat dan de clerus marcheren onder uw vaandel, terwijl hij blijft geloven dat hij achter de banier van het pauselijk gezag aanloopt.* U wilt de laatste sporen van tirannen en onderdrukkers uitwissen? Werp dan uw netten uit zoals Simon Bar Jona. Werp ze uit in sacristieën, seminaries en kloosters, liever dan in de zee. Als u niet overhaast handelt, beloven wij u een visvangst, wonderbaarlijker dan de zijne. Die visser van vissen werd mensen-visser; u, u zult vrienden verzamelen rond de apostolische Stoel.

*Met kruis en banier voorop zult u een tiara- en koorkap-revolutie prediken, een revolutie die maar een klein duwtje nodig heeft om de hele wereld in vuur en vlam te zetten”.*³

Hier nog een uittreksel uit een brief van “Nubius” aan “Volpe”, van 3 april 1824:

“Men heeft een zware last op onze schouders gelegd, beste Volpe. Wij moeten de Kerk een immorele opvoeding geven en met kleine, juist gedoeerde, ofschoon nogal vage middelen trachten te komen tot de triomf van de revolutionaire gedachte door een paus. Dat plan, dat me altijd bovenmenselijk moeilijk heeft toegeschenen, is voor ons nog een kwestie van tasten en zoeken (...)”⁴

“Bovenmenselijk moeilijk plan,” zegt Nubius. Hij bedoelt: duivels plan! Want het gaat om het beramen van de omverwerping van de Kerk door het hoofd zelf.

Mgr. Delassus⁵ noemt dat “de vernietigende aanslag”, omdat we ons niets kunnen voorstellen dat meer ondermijnend is dan een paus met liberale ideeën, dan een paus die de sleutelmacht van de H. Petrus in dienst stelt van de tegenkerk!

Wel, maken we dat niet mee sinds Vaticanum II, sinds het nieuwe kerkelijk recht? Hoe zwaar worden we getroffen door de door Vaticanum II afgekondigde valse oecumene en godsdienstvrijheid, die ondanks de al meer dan twintig jaar daardoor veroorzaakte ruïnes door de pausen hard en koppig worden gehandhaafd.

Zonder dat de onfeilbaarheid van het kerkelijk leergezag in het geding is, misschien zelfs zonder dat men ooit een echte ketterij heeft willen staande houden, beleven wij een systematische *zelfvernietiging* van de Kerk. Zelfvernietiging, een woord van Paulus VI, die daarmee impliciet de ware schuldige aan de kaak stelde. Want wie anders kan er aan “zelfvernietiging” van de Kerk doen dan diegene wiens taak het is ze op de rots te handhaven? En met welk zuur kan de rots effectiever worden opgelost dan met de liberale geest die de opvolger van Petrus zelf bezielt?

Hoe duivels is toch die opzet, zowel in de idee als in de uitvoering! En niet alleen de vijanden van de Kerk zijn ermee voor de dag gekomen, ook de pausen hebben dit heel uitdrukkelijk onthuld en voorspeld. Dat zullen we in een volgend gesprek zien.

1. Leden van een geheim Italiaans genootschap in de 19e eeuw dat de liberale ideeën wilde doen zegevieren.
2. Twee delen; oorspronkelijke uitgave 1859; herdrukt door de *Cercle de la renaissance française*, Paris 1976; Mgr. Delassus heeft die documenten opnieuw uitgegeven in zijn werk *La conjuration antichrétienne*, DDB, 1910, deel III, blz. 1035-1092.
3. *Instruction permanente de 1820*, in het aangehaalde werk, blz. 82-90.
4. In het aangehaalde werk, blz. 129.
5. *Le problème de l'heure présente*, DDB 1904, deel I, blz. 195.

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Eerwaardige Maagd, bid voor ons.

Ons dunkt het alsof de H. Kerk nu een ogenblik wil vertoeven, en daarom trekt zij deze en de volgende aanroeping als een besluit uit al de eretitels, door haar om het hoofd van de vlekkeloze Maagd gevlochten, als wilde zij ons zeggen: “Mag ik na u al die heerlijke eretitels voor ogen te hebben gesteld, niet met alle recht besluiten, dat Maria het ten volle verdient, als eerwaardige en lofwaardige Maagd aangeroepen te worden?”

Welk onderscheid bestaat er tussen deze beide lofspraken?

De titel “Eerwaardige Maagd” wil meer het beginsel opzetten, dat onze hemelse Moeder onze eredienswaardig is; terwijl de titel “Lofwaardige Maagd” ons wil verplichten haar die eer openlijk te brengen.

De betekenis van de aanroeping “Eerwaardige Maagd” is duidelijk. Zij betuigt, dat Maria van onze kant alle eer verdient. Wij katholieken vragen ons dan ook verwonderd af: Wie zou na de voornaamste voorrechten van de Moeder van de Heer te hebben overwogen, er enigszins aan kunnen twijfelen, of Maria onze eerbewijzen verdient?

Wat toch is iemand eren? Wat is het anders dan betuigen dat hij boven ons staat, hetzij om zijn afkomst en edel karakter, hetzij om zijn hoge gaven van geest en hart, hetzij om zijn grote voorrechten en de hoge positie, welke hij inneemt, m.a.w. wij eren iemand om zijn verhevenheid en zijn hoedanigheden.

En is er nu wel iemand, die op al die gronden met Maria kan vergeleken worden?

Als ooit een waarheid onbetwistbaar was, dan is het zeker deze; en toch waren er beklagenswaardige mensen, en ze zijn nog bij miljoenen te tellen, die beweren dat wij Maria en de heiligen niet moeten vereren, en dat alle heiligenverering een roof is aan de verering welke God alléén toekomt.

Om de eredienst tot Maria te ondermijnen en de heerlijkheden van onze hemelse Moeder waardeloos te maken, dacht in de 8e eeuw Copronymus een dwaze vergelijking uit, welke de Protestanten, die alle heiligenverering veroordelen, gretig benutten. Als wij ze hier behandelen, dan is het slechts om de dwaalleraars te beschamen en de voorrechten van de Moeder van God daardoor nog schitterender te doen uitstralen.

Een beurs, zo sprak Copronymus, heeft slechts waarde, in zover zij geldswaarde bevat. Zodra het geld er uit verwijderd is, heeft zij alle waarde verloren. Zo, aldus klonk zijn besluit, was Maria ten volle alle eer waardig, zolang zij haar gezegende vrucht onder het hart droeg; maar na de geboorte van Jezus, had zij al haar voortreffelijkheid verloren en stond zij niet hoger dan ieder andere vrouw.

Wie vraagt zich niet verbaasd af, hoe het mogelijk is, dat zulk een vergelijking die kant noch wal raakt, op een ernstige mens indruk kan maken. Zeker een beurs, of zij moet uit kostbare stoffen vervaardigd zijn, ontleent haar waarde slechts aan haar inhoud; maar bij wie kwam ooit de gedachte

op, een mens, een redelijk schepsel van God, een kind van Gods genade, met een stoffelijk ding, als een beurs is, te vergelijken? Wat immers heeft een beurs te maken met het goud dat zij bevat? Of is het goud het hare, heeft zij het voortgebracht, of heeft zij maar één verdienste tegenover haar inhoud? Maria daarentegen mag Jezus de gezegende vrucht van haar schoot noemen, een vrucht die zich tot een levend wezen heeft ontwikkeld, dankzij haar hartenbloed, waarmede zij het heeft gevoed. Als dus ooit een vergelijking manking, dan is het deze; en als ooit een vergelijking een grievende belediging voor Jezus' Moeder bevatte, dan is het de onwaardige vergelijking van Copronymus. Maar wij deden die dwaalleraar te veel eer aan door aan zijn vergelijking zoveel woorden te verspillen. Wie immers slechts één ogenblik ernstig nadenkt, is onmiddellijk overtuigd van het redelijke karakter van de eredienst van de heiligen, maar vooral van de Mariaverering.

Of is het niet redelijk iemands eigenschappen, waardoor hij hoog boven zijn omgeving uitsteekt, te erkennen tot zelfs na zijn dood? Waarom toch richt ieder volk standbeelden en monumenten op ter ere van geleerden, voorname baanbrekers van de beschaving, oorlogshelden, kunstenaars en staatsmannen? Is het niet om hun gedachtenis in ere te houden?

En wij zouden de heiligen, die door hun heldhaftige deugd uitblonken, niet mogen eren en bewonderen? En wij zouden geen eerbied en liefde mogen koesteren voor haar, die als de

Moeder van de Verlosser en de Moeder van onze zielen ons weldaden heeft bewezen, zo onschatbaar groot, dat wij nooit in staat zullen zijn haar naar waarde te danken?

Men werpt wel op, dat wij door de heiligenverering aan God de eer onttrekken, welke Hem alléén toekomt; maar hoe is zulk een bewering mogelijk, gezien wij juist door de verering van de heiligen God hulde brengen? De heiligheid immers van de uitverkorenen is Zijn werk en Zijn werk alleen. Wanneer wij de heerlijkheden van Maria prijzen, wat doen wij anders dan met haar jubelen: “de Almachtige heeft grote dingen in mij bewerkt!” Of beledigen wij misschien een kunstenaar wanneer wij voor een van zijn heerlijkste scheppingen opgetogen in bewondering staan?

Overigens heeft God zelf Maria niet eerst vereerd door het zenden van een hemelgeest op de dag van de Blijde Boodschap en door de groet die Hij de aartsengel in de mond legde: “Wees gegroet, gij die vol genade zijt?” Heeft ook Christus haar niet vereerd en wel door de grootste hulde die een scep-sel ooit gebracht kan worden? Want volgens het getuigenis van het Evangelie is Hij haar onderdanig geweest. Heeft tenslotte de Kerk ten alle tijd Maria geen eer geschonken door tot haar gebeden te richten, feesten tot haar eer in te stellen, kapellen en kerken op te trekken? Wie zou dan nog durven beweren dat de eredienst van Maria niet redelijk is?

Doch wij betuigen niet slechts aan de heiligen onze eerbied voor hun hoge deugd en heiligheid, maar roepen hen

ook aan om gunsten, zowel stoffelijke als geestelijke te verkrijgen.

Weer verzetten zich andersdenkenden tegen deze hulde en zij verwijten ons, dat wij ook hier aan Gods eer te kort doen, omdat wij genaden, die toch alleen door God ons worden gegeven, aan de heiligen vragen.

Maar is het niet de leer van de H. Kerk dat de genaden ons door God worden medegedeeld? En wanneer wij de heiligen aanroepen en hun genaden afsmeaken, dan is het ver van ons te menen, dat zij over de genaden beschikken als heer en meester. Dat recht komt alleen God toe; maar wij roepen slechts de bemiddeling van heiligen in, opdat zij door hun voorspraak, God, bron en gever van alle genaden, zouden bewegen, om ons Zijn weldaden te schenken. En zou dit wel een laakbare handelwijze zijn?

Geen mens kan dit staande houden. Of roepen de mensen onder elkaar niet de voorspraak van medemensen in om gunsten te verkrijgen? Wie van een vorst iets bekomen wil, zal zich onwillekeurig tot een hoveling of een ander invloedrijk man wenden om zijn verzoek ingewilligd te zien. En zou de vorst zich beledigd achten omdat zijn onderdanen zich niet rechtstreeks tot hem wenden? Wie kan dan beweren dat het inroepen van de voorspraak van de heiligen en vooral van de bemiddeling van de allerheiligste Maagd een belediging voor Gods goedheid, een blijk van wantrouwen of iets dergelijks zou betekenen?

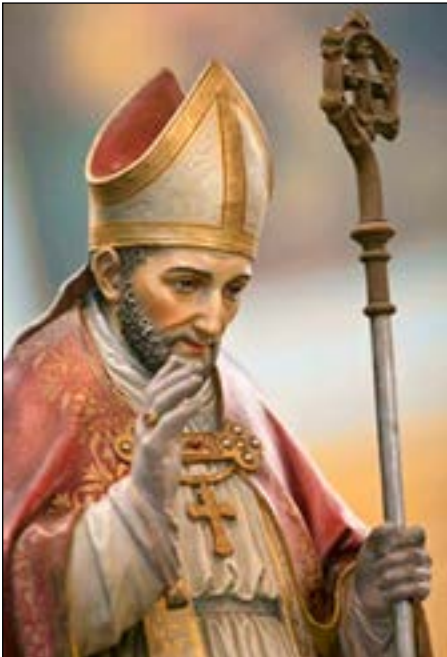
Welk kind twijfelt aan de goedheid of de liefde van zijn vader? En toch, wil

het een bijzondere gunst bekomen, dan durft het zich vaak niet rechtstreeks tot vader te wenden, maar bedient zich dan van moeders invloed, wel wetend dat als moeder zijn zaak behartigt, de gewenste gunst zeker zal geschonken worden.

Het spreekt vanzelf dat wij van God geen mens willen maken, maar dat neemt toch niet weg dat wij met God een groot huisgezin vormen. Of wil Christus niet, dat wij God als Vader beschouwen en worden wij in de gewijde Boeken niet voortdurend Gods kinderen genoemd? Maar dan moeten wij ons tegenover God, onze Vader, als kinderen gedragen. Als het kind nu iets verkrijgen wil, dan mag het zich vrij rechtstreeks tot zijn beide ouders wenden, maar dan loopt het misschien gevaar zijn bede niet ingewilligd te zien. Wat doet het nu om zijn verzoek niet te zien afgewezen? Het gaat eerst naar moeder en draagt haar zijn verzoek voor, omdat het weet dat een moederhart gemakkelijker gewonnen wordt dan het hart van vader. Beloofd zij hem haar steun, dan valt het vader moeilijk de bede van moeder af te slaan.

Daarom zegt de H. Ambrosius terecht, dat wij de heiligen vereren, niet door de onderwerping, – deze toch betuigen wij uitsluitend aan God, – maar door liefde en vertrouwen. Vandaar heeft de eer, die wij God bewijzen, een geëigende naam; zij wordt genoemd de eer van aanbidding, welke de hoogste eer is en behelst de betuiging onze algehele afhankelijkheid en onderwerping. De godgeleerden bestempelen haar met de naam van *latria*. De heiligen

daarentegen en ook de Moeder van de Heer, vereren wij niet op een zo absolute wijze, want wij zijn overtuigd dat zij, schepselen als zij zijn, oneindig beneden God staan. Daarom bewijzen wij hun een eer, die slechts aan dienaren toekomt. In het Grieks wordt die eer *dulia* genoemd, welk woord een zekere ondergeschiktheid uitdrukt. Omdat echter Maria, zowel om haar waardigheid en voorrechten als om haar deugden, zo eindeloos ver boven alle andere heiligen verheven is, wordt haar ook een bijzondere eer voorbehouden, die haar weliswaar boven de andere heiligen huldigt, maar niettemin de verering van de dienaars blijft en in godgeleerde kringen *hyperdulia* of *bovendulia* heet.

Gebed: O goede Moeder Maria, een van uw getrouwste dienaren, de H. Alfonsus de Liguori, beschouwde het als een van de zekerste waarborgen van eeuwige zaligheid, wanneer iemand voor u een oprechte en innige liefde koestert; o wees dan zo goed, en stort in het hart van mij, uw arm en beklagenswaardig kind, een vurige liefde tot u. Als u mijn bede verhoort, zal ik niettegenstaande mijn ellende met een onwankelbaar vertrouwen mijn laatste uur tegemoet zien, zeker als ik ben, dat u dan de poort van de zalige eeuwigheid voor mij zult ontsluiten. Amen.

Oefening: Dikwijls aan Maria eerherstel aanbieden voor de beledigingen die de vijanden van onze heilige godsdienst haar aandoen.

.... wordt vervolgd ...

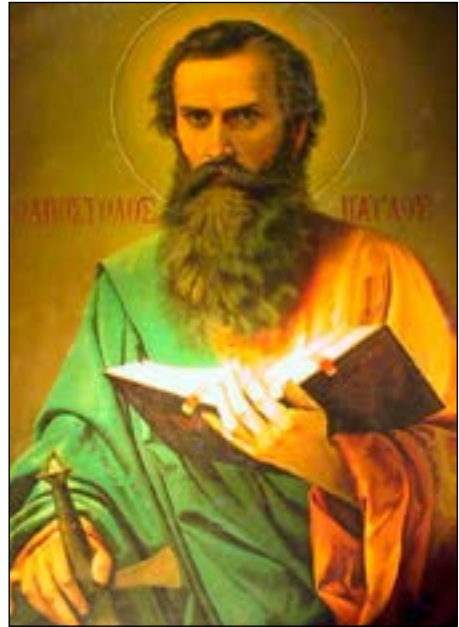
De wapens van onze strijddorde zijn niet aards!

Deze woorden van de H. Paulus zijn door pater Kolbe zelf gekozen tot leus voor de Militia Immaculatae, de M.I.

De strijd die we als leden van de M.I. moeten aangaan is een bovennatuurlijke strijd. Onze vijanden zijn zó talrijk, zó machtig, zó georganiseerd, dat we nergens zijn zonder middelen van weerstand die óf gelijk zijn aan óf groter zijn dan die van de tegenstanders. De H. Thomas van Aquino zegt dan ook over bovenstaande woorden van de H. Paulus dat de wapens altijd worden aangepast aan het sóort van strijd. En de H. Paulus zegt, dat deze strijd niet tegen de mensen is, maar tegen de slechte geesten en machten in de lucht, tegen de vorst van de wereld. De inzet van deze gigantische strijd zijn de onsterfelijke zielen, verlost door het Bloed van Jezus Christus, en die God wil redden middels onze medewerking. Geen enkele zichtbare strijd of oorlog is te vergelijken met deze verborgen strijd van de geesten, wegens de heftigheid van de inspanningen en het belang van de inzet, nu het niet gaat om het verliezen van het lichaam maar van de eeuwige ziel.

God heeft ons de nodige wapens verstrekt, aangepast aan juist déze strijd: allereerst een sterk en degelijk bovennatuurlijk geloof en de aanwezigheid van God in onze zielen door de genade. En

vervolgens alle goddelijke middelen als het gebed (het gebed verricht meer dan lange gesprekken en redeneringen, schreef pater Kolbe in 1940), de schietgebeden, de sacramenten, het vasten, de offers en de verstervingen en alle lijden dat aanvaard en opgeofferd wordt. En natuurlijk onze devotie tot het Onbevlekt Hart van Maria.

Als wij onze strijdwapens goed weten te benutten, zullen we verzekerd

zijn van de eindoverwinning. We moeten echter overtuigd zijn van de kracht van deze wapens en deze gedachte moet ons met hoop vervullen. Volgens de H. Paulus zijn deze wapens sterk genoeg om vestingen neer te halen en we strijden er tegen een hele hoop: de vrijmetselarij, het mondialisme, het modernisme, de islam, sektes, de valse oecumene, pornografie enz. Verliezen we de moed niet en roepen we Maria aan, ook al voelen we haar bijstand of aanwezigheid niet.

Jezus zei aan zuster Lucia van Fatima dat Hij vurig verlangde, dat de devotie tot het Onbevlekt Hart van Maria over de wereld verspreid zou worden, omdat haar Hart de magneet is die de zielen aantrekt tot Jezus, omdat dit Hart de stralen van liefde en licht uit het Hart van Jezus verspreidt over de

aarde en de bron is van de goddelijke barmhartigheid.

Maar ... hoe zijn de mensen met deze schat uit de hemel omgegaan? Zuster Lucia vertelde dat de H. Maagd zeer triest was, omdat niemand zich deze boodschap leek aan te trekken, noch de goeden, noch de slechten. Ieder vervolgde gewoon zijn eigen weg. De goeden waren onverschillig of lieten zich intimideren en de slechten gingen door met leven in zonde.

Aan de M.I. nu de eer om voor de boodschap van Fatima te vechten. Ons lidmaatschap geeft ons de genade van lef en enthousiasme om de zielen één voor één te winnen voor de Onbevleete. Melden we ons daarom talrijk aan, laten we ons opnemen in deze strijdorde in plaats van op eigen krachten proberen de strijd te strijden. We kunnen zoveel méér als wij werktuig worden van de Onbevleete door dit lidmaatschap.

En nu ... de vijand!

De Vrijmetselarij is de grootste vijand van de Kerk, waarlijk de *tegenkerk*. Zij is opgericht door vrijdenkers in 1717 in Londen en is méér dan een valse religie. Wanneer men toetreedt, doorloopt men steeds een hogere graad van inwijding, waarbij de slechte geest meer en meer grip krijgt op de ziel en in de hoogste graden is de praktijk van de verering van Satan openlijk, compleet met tempels, altaren, priesters en gewijde ceremoniën.

De Vrijmetselarij stelde zich al zes jaar na oprichting een doel waartoe niemand het recht had dat te wijzi-

gen. De loges mogen wel voorschriften verbeteren of andere toevoegen, maar het essentieel punt staat voor altijd vast en moet met zorg uitgevoerd worden. Wat is dit punt, dit doel? Het is de totale liquidatie van de bovennatuurlijke wereld en dus een strijd tegen God en de Kerk. David F. Strauss, Duits filosoof, zegt over het programma van de Vrijmetselarij: “Er is maar één ding dat we haten, er is maar één ding waartegen we strijden, maar wij verklaren het de oorlog tot het uitgeroeid is. We willen de enige vijand van de wereld aanwijzen: het bovennatuurlijke, het hiernamaals”.

Het is duidelijk, dat men dan niet meer spreekt over geloof, over moraal. De vrijmetselarij zag echter wel in dat ze de Kerk niet zou overwinnen door redenering en daarom besloot ze te werken aan het bederf van de zeden. De kunst, de media, de opvoeding van de jeugd en de wetgeving

bewegen zich in ongebreideld tempo naar dit doel toe. Alles is thans toegespitst op vleselijk genot en draait om de mens, die zichzelf steeds meer als middelpunt ziet met “rechten en vrijheden”, en die zo God van Zijn troon stoot ... Het is het “non serviam” van Satan.

Pierre Simon, grootmeester van de Grootloge van Frankrijk, was de bezieler van diverse immorele wetten, en verklaarde dat we onze houding en gedrag ten opzichte van het leven moesten veranderen door het niet meer als een gave van God te zien, maar een iets materieels dat men beheert. Ook Alain Bauer, die eveneens grootmeester was, verklaarde dat de Vrijmetselarij aan de wieg stond van allerlei wetten die de moraal hebben veranderd, met name die betreffende anticonceptie en abortus.

De strategie van het kwaad

De vrijmetselaars bekleden hoge posities binnen de samenleving en alhoewel deze hooggeplaatste personen veel schade toebrengen, zijn zij niet de leiders. De ware leiders zijn klein in aantal en blijven verborgen om tegenwerking onmogelijk te maken. Zij zijn zich welbewust van het doel en hebben de touwtjes in handen, ook zo bij de Franse Revolutie, alle daaropvolgende revoluties en de wereldoorlogen. Ze kiezen hun pionnen, plaatsen die, bedienen zich ervan en spelen ze zelfs tegen elkaar uit. Terwijl men zo het grote publiek laat geloven dat het communisme een beweging is van arbeiders die het kapitalisme wil vernietigen, bezitten de Engelse en

Amerikaanse officiële inlichtingsdiensten authentieke documenten waaruit blijkt dat internationale kapitalisten middels banken van alle oorlogen en revoluties die hebben plaatsgehad sinds 1776, BEIDE partijen hebben gefinancierd. De tactiek van de Vrijmetselarij is het creëren van chaos om de nieuwe situatie daarna naar hun zin met bijvoorbeeld wetgeving aan te passen aan hun plannen, welke vaak lange termijnplannen zijn.

De Vrijmetselarij wil alle religies versmelten tot één wereldreligie met één ideaal en bedient zich daarbij van onder meer de valse oecumene.

James Warburg, een groot bankier, zei in de Amerikaanse Senaat in 1953: “We zullen een wereldregering hebben, of dat ons nu bevalt of niet. De enige vraag is of die tot stand zal komen door verovering of door consensus”.

Een grootmeester van de Loge van het Groot Oosten zei eens, dat niemand bij de Vrijmetselarij kan als hij niet gelooft in de Grote Architect of Opperbouwmeester van het Universum, maar ook niet uitgesloten kan worden wegens de God waarin hij gelooft en de manier waarop hij hem eert.

De vergadering in Assisië van alle religies die daar samen kwamen om te bidden voor de vrede, was daarom koren op de molen van de vrijmetselaars. De Loge van het Groot Oosten van Italië heeft Paus Johannes Paulus II de vrijmetselaarsprijs “Galileo Galilei” toegekend en daarbij bevestigd dat de ideeën die door deze paus gepromoot werden, hetzelfde waren als die van de Vrijmetselarij.

Extreme tijden en heldhaftigheid

De tijden waarin wij leven zijn uitzonderlijk, mede gezien de enorme geloofsafval, die nog altijd toeneemt. God heeft deze tijd natuurlijk in eeuwigheid al gezien en juist óns als uitverkorenen hierin geplaatst, omdat wij Hem willen dienen om tot de overwinning te komen. Hij zal ons daarvoor talenten en krachten geven, speciaal toegespitst op de (eind)strijd. We moeten bereid zijn ons leven te geven voor de Onbevleete, voor het geloof. Dit kan alleen als we in kleine dingen trouw zijn, aan onze plichten van staat voldoen en wel dagelijks, wat simpelweg al heldhaftig is.

Altijd is het zo geweest, dat het bloed van de martelaren het zaad vormde voor nieuwe christenen en zorgde voor een opleving van het geloof. Heden ten dage zijn veel christenen lauw, temeer juist daar de Vrijmetselarij niet direct de vervolging (lichamelijk) inzet, maar de christenen van het geloof doet vallen door de ver-slapping van de zeden. Maar het is niet ondenkbaar dat er ook hier lichamelijke vervolgingen zullen komen.

Zijn we echter bereid tot alles en bereiden we ons voor door te streven naar heiligheid; dat is ook wat God van ons vraagt. Werken we dus aan onze persoonlijke heiliging en daarmee indirect aan die van de ander. Volbrengen we vervolgens de wil van God die ons kenbaar kan worden gemaakt door bijvoorbeeld zijn dienaren en gehoorzamen we, ook als ons innerlijk in opstand komt. Strijden we ook tegen onze gebreken en werken we vooral aan de naastenliefde. Die moeten we tot het uiterste doorzetten: het is geen werkelijk teken van liefde als we degenen die welwillend jegens ons zijn, liefhebben, maar we moeten proberen geduldig ongemakkelijkheden en tegenspraken te verdragen en kwaad met goed te vergelden, zonder ons gekrenkt te voelen en ook vriendelijk en minzaam te blijven tegen personen met een moeilijk karakter.

Overwinnen wij onszelf en zo de vijand

Wij kunnen de naastenliefde in uitmuntende graad beoefenen door voor de vrijmetselaars te bidden en te offeren. Hebt uw vijanden lief, leert Jezus ons, en bidt voor hen die u vervolgen. Denken we aan de gebeden van de H. Stefanus bij zijn steniging, die de bekering van Saulus tot gevolg hadden, ook een vervolger van de Kerk. De bekering van een vrijmetselaar vergt veel aan offers en gebed, want het is een moeilijke bekering. Vaak wordt het hele leven van de betreffende persoon op zijn kop gezet en is er veel wilskracht nodig om te volharden. Ook laat de duivel een dergelijke prooi niet gauw los en zal

alles in het werk stellen deze ziel weer in zijn macht te krijgen.

Hier volgt ter illustratie het verhaal van de bekering van Diana Vaughan, groot-priesteres van Lucifer bij de zogenaamde orde van de Palladisten.

Diana werd geboren in 1864 te Kentucky in de V.S. in een familie die al eeuwen toegewijd was aan Lucifer en, vurig en onschuldig als ze was, kende zij het bedrog niet: de duivel verschijnt haar, maar nooit in zijn ware, lelijke aard. Al met 19 jaar wordt ze toegelaten tot de Vrijmetselarij en Albert Pike, die ook wel de Paus van de Vrijmetselarij wordt genoemd, en oprichter is van de orde van de Palladisten (een soort overkoepelende geheime sekte) ziet in Diana een uitverkoren ziel en doet haar snel opklimmen tot de hoogste graden. Diana strijdt een verbeterd strijd met God, maar dan doet Jeanne

d'Arc intrede in haar leven, voor wie ze een grote verering krijgt. Ze bezoekt in Frankrijk alle plaatsen waar Jeanne geweest is en te Orléans verschijnt zij aan Diana met een immens verdriet op het gezicht. Een priester schrijft Diana en smeekt haar te stoppen met haar godslasteringen tegen de H. Maagd, en uit verering voor Jeanne d'Arc en onder aanroeping van haar bijstand zweert ze dit. Op dat moment werpt plots een kracht haar op de grond en afschuwelijke en afschrikwekkende demonen verschijnen haar, om met veel gehuil te vluchten. Diana beseft, dat Jeanne machtiger is dan Lucifer en dat deze laatste haar heeft bedrogen. Ze vertrekt daarop bij de Vrijmetselarij, houdt zich schuil in een klooster, laat zich dopen en schrijft haar memoires. De vrijmetselaars ontkennen echter haar bestaan met het doel haar uit haar schuilplaats te lokken. Dat lukt: Diana kondigt aan, dat ze zich zal laten zien op een bepaalde datum en op die dag verdwijnt ze ...

Tot slot een gebed tot de H. Maximiliaan Kolbe. Misschien kunnen we het kopiëren of afdrukken en in ons mis-

saal leggen om het bijvoorbeeld tijdens de dankzegging te bidden. We kunnen onze eigen intenties hierin opgeven, maar laten we steeds ook deze toevoegen: "Voor de uitbreiding van de M.I. in de Lage Landen".

Gebed tot H. Maximiliaan Kolbe:

Wij nemen onze toevlucht tot u in onze nood, o gelukzalige Maximiliaan-Maria Kolbe, opdat u voor ons bemiddelt bij ons "Hemels Moedertje". U die men hier op aarde "de dwaas van de Onbevleete" noemde, verkrijg voor ons die heilige en zoete dwaasheid voor het heil van de zielen en de glorie van God. Geef ons, o zoon van de H. Franciscus, deze verterende liefde tot Onze Lieve Vrouw; verleen ons haar ridders te worden en haar te dienen zonder te verzwakken, opdat wij haar kunnen liefhebben tot aan het vergieten van ons bloed voor haar toe. Geef ons de kracht om "ja" te zeggen tegen Jezus door Maria. Heb medelijden met ons, die nog hier op aarde zijn, zodat zij ons door uw bemiddeling haar genaden en haar zegeningen geeft en speciaal ... (genade om te vragen). Bid tenslotte, dat wij niet ondankbaar zijn, maar dat we altijd onze toevlucht weten te nemen tot de Onbevleete en dat we haar danken door een oprechte, vurige en erkentelijke liefde. Amen.

H. Maximiliaan-Maria Kolbe, maak van ons werktuigen van de goddelijke Wil en spreek voor ons ten beste! 3x

Marielle Verbeek

Indrukwekkende herdenkingsplechtigheden Koning Lodewijk XVI

Gebedsverzoek van Prins Sixte de Bourbon-Parme

Lodewijk XVI, katholiek koning

Ieder jaar wordt op zijn sterfdag, 21 januari, de Franse Koning Lodewijk

Portret van de diepgelovige katholieke Koning Lodewijk XVI van Frankrijk. Onder het portret staan de laatste woorden die de koning op het schavot uitsprak: "Ik ben onschuldig aan de misdaden die men mij ten laste heeft gelegd".

XVI van Frankrijk in Parijs en elders in Frankrijk en de rest van de wereld herdacht. Koning Lodewijk XVI werd net zoals zijn echtgenote, Koningin Marie-Antoinette, door de Franse revolutionairen in 1793 onthoofd. De koning is zijn hele leven trouw geweest aan het geloof en de R.K. Kerk en heeft tijdens zijn leven in woord en daad steeds blijk gegeven van een onberispelijk moreel-ethisch, door en door christelijk leven. De antireligieuze maatregelen die tijdens de Franse Revolutie tegen de R.K. Kerk in Frankrijk en tegen de geestelijkheid zijn genomen, heeft de koning altijd verschrikkelijk gevonden en hebben hem diep geschokt. Zo werden in 1789 de kerkelijke goederen met goedkeuring van het toenmalige revolutionaire Franse parlement in beslag genomen en werden de Franse geestelijken gedwongen om de eed van trouw af te leggen op de goddeloze grondwet en regering in plaats van aan de Paus. Vele geestelijken hebben met gevaar en zelfs ook uiteindelijk met opoffering van hun eigen leven geweigerd om deze eed af te leggen. Talloze Franse geestelijken zijn gedurende de Franse Revolutie op veelal afschuwelijke wijze om het leven gebracht. Op de

Franse heiligenkalender komen dan ook veel namen van geestelijken voor die in deze periode als martelaren zijn gestorven. In 1792 weigerde de koning wettelijke strafmaatregelen tegen geestelijken te ondertekenen, die weigerden de eed van trouw aan de staat in plaats van aan de Paus af te leggen. De koning maakte gebruik van zijn vetorecht en trok dit wetsvoorstel in. Vooral deze maatregel van de koning heeft uiteindelijk geleid tot de bestorming van het koninklijk paleis de Tuileriën in Parijs op 10 augustus 1792. Koning Lodewijk werd vervolgens met zijn echtgenote Marie-Antoinette, kinderen en zijn zuster Madame Elisabeth gevangen gezet in de gevangenis de Temple en na een showproces op 21 januari 1793, een koude, natte winterochtend, om 10.22 uur op de Place de la Concorde in Parijs onthoofd. Op het schavot sprak de koning de volgende laatste woorden: “Ik ben onschuldig aan de misdaden die men mij ten laste heeft gelegd. Ik vergeef iedereen die voor mijn dood verantwoordelijk is. Ik bid God dat mijn bloed nooit over Frankrijk zal komen”. De avond daarvoor al had de koning, tijdens een hartverscheurend afscheid van zijn familie, reeds zijn zoontje, die de latere koning Lodewijk XVII moest worden, nadrukkelijk laten

zweren al zijn vaders vijanden te vergeven en nooit wraak op hen te zullen nemen. Diezelfde vergevensgezindheid wordt ook duidelijk zichtbaar in zijn laatste wilsbeschikking, die de koning tijdens Kerstmis 1792 aan zijn familie heeft geschreven. Koning Lodewijk heeft geleefd en is gestorven als een moedig, waarachtig Rooms-Katholiek Christen.

Herdenkingen

Ook dit jaar werd de koning op 21 januari, zijn sterfdag, weer herdacht. Zo o.a. in Parijs door Prins Louis Alphonse de Bourbon, een familielid van de Spaanse koning en een directe afstammeling van de kleinzoon van Koning Lodewijk XIV, de Zonnekoning. Er werden in Parijs Requiemmissen gecelebreerd in de Saint Nicolas de Chardonnet, een schitterende kerk in de handen van de Priesterbroederschap St. Pius X (FSSPX), in de kerk Saint Germain l’Auxerrois, de kathedrale basiliek van Saint Denis, waar alle Franse koningen en koninginnen begraven liggen, alsmede in de kerk van Saint-Eugène-Sainte-Cécile.

Op de Place de la Concorde werd vlak naast de plek, waarop de guillotine (= de valbijl) had gestaan, de koning herdacht. Een priester hield een

schitterende homilie en gaf de aanwezigen na afloop van de herdenking op indrukwekkende wijze de zegen. Een lid van het herdenkingscomité hield een aangrijpende toespraak en een ander bestuurslid las op ontroerende wijze de laatste brief van de koning aan zijn familie voor. Deze plechtigheid werd bijgewoond door Prins Sixte de Bourbon-Parme. Prins Sixte draagt de FSSPX een bijzonder warm hart toe. Zo was hij aanwezig bij de bisschopswijding van vier leden van de FSSPX door Aartsbisschop Marcel Lefebvre op 30 juni 1988 in Ecône, Zwitserland, en was hij de eerste die hen in het openbaar gelukwensde. Prins Sixte is de jongere broer van de in 2010 overleden Prins Carel Hugo van Bourbon-Parma, die in 1964 trouwde met de Nederlandse Prinses Irene.

Prins Sixte de Bourbon-Parme spreekt de aanwezigen toe tijdens de herdenking van Koning Lodewijk XVI van Frankrijk op de Place de la Concorde in Parijs

Gebedsverzoek van Prins Sixte de Bourbon-Parme aan FSSPX Nederland

Op 15 november 2017 heeft Aartsbisschop André Vingt-Trois van Parijs per officieel decreet bekend laten maken een proces tot zaligverklaring van Madame Elisabeth te hebben opgestart. Hij wordt hierin volledig gesteund door de Franse Bisschopsconferentie. Veel Fransen willen nu ook een zaligverklaringsproces voor haar oudere broer, Koning Lodewijk XVI. Prins Sixte de Bourbon-Parme vraagt vanuit de grond van zijn hart alle paters, alle leden van de Derde Orde en alle parochianen van de FSSPX Nederland te bidden voor een spoedige realisering van de heilig-

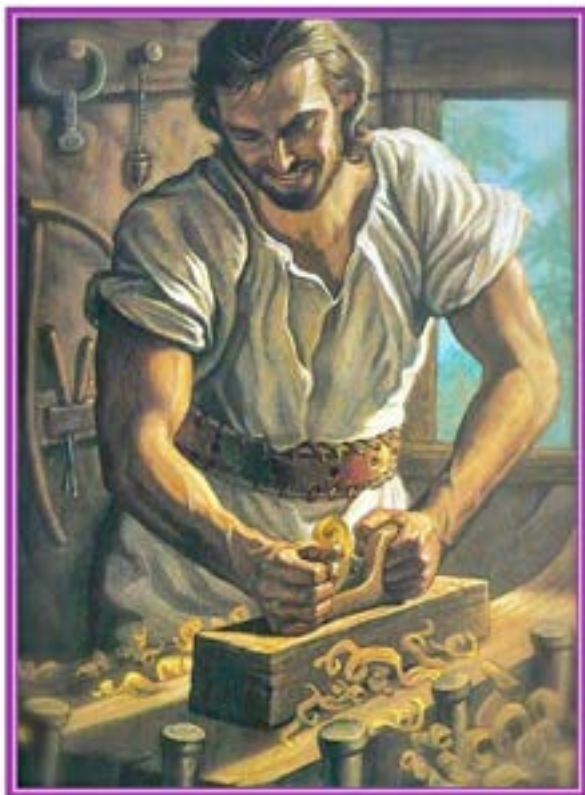
verklaring van koning en diepgelovige jongere zus, die net als haar vrome broer na een showproces, op 10 mei 1794, is onthoofd. De FSSPX willigt het vriendelijke verzoek van Prins Sixte de Bourbon-Parme bijzonder graag in – hetgeen wij de Prins van Frankrijk inmiddels ook al per brief hebben laten weten – en roept u allen hierbij dan ook nadrukkelijk op om te bidden voor een spoedige realisering van de heiligverklaringen. Laten wij allen oprecht bidden, dat de genoemde personen spoedig mogen toegevoegd worden aan de rij van de vele heiligen die de R.K. Kerk inmiddels al kent.

Anne Louis Cammenga

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Pagliarani, algemeen overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

Maart: Voor een grotere verering van de H. Jozef!

April: Opdat wij christenen Jezus in Zijn offervaardigheid navolgen!

Ga naar Jozef!

Beste Kruisvaarders,

Gerinkel in het holst van de nacht ...

“Tingeling!!” Het belt bij de pastorie van het dorpje Gnesau, in de Oostenrijkse Alpen. En dat om half twee 's nachts! De bellentrekker zal wel een héél goede reden moeten hebben! Pastoor Messinger wrijft zijn ogen uit, schiet zijn toog (zwarte, lange priesterkleding) over en snelt naar beneden. Voor de deur staat een ietwat oudere, sterk en vriendelijk uitziende man met baard. “Waarschijnlijk een werkman van één van de boerderijen in de buurt,” denkt de pastoor.

De man met de stevige schouders vraagt bezorgd: “Mijnheer Pastoor, zou u kunnen komen voor een

bediening?” Dat wil zeggen: iemand ligt op sterven en heeft Laatste Olie, Biecht en Communie nodig. Er heen gaan is hoogste plicht voor de verantwoordelijke priester. Misschien dat die mens anders sterft zonder in de hemel te komen!

Dus twijfelt Pastoor Messinger niet: “Goed, Meneer, ik neem mijn koffer met de heilige Olie voor de zieken erin en ga in de kerk Jezus in de Communie halen! Maar eerst ga ik de koster wekken, want ik ben hier net nieuw en ken hier nog bijna niets of niemand”. “Helemaal niet nodig,” antwoordt de flinke oudere man, “ik ga zelf wel mee”. Dus haalt de priester Jezus (in de Hostie) uit het tabernakel. De priester ziet daarbij dat

zijn nachtelijke gast heel eerbiedig neerknielt. En hij bidt spontaan de schuldbelijdenis voor de Communie: het “Confiteor”. Foutloos!

In het donkere bos ...

En dan: op weg! In die tijd (rond 1945) is er nog geen straatverlichting. Maar gelukkig heeft de nachtelijke boodschapper een lantaarn bij zich. En ze lopen en lopen ... “Hee!” denkt Pastoor Messinger, “we liepen net de laatste hoeve van het dorp voorbij!” Hijg-hijg, klim-klim! Ja, het dorpje ligt op een flank aan de rivier Gurk: van 973 naar 1966 meter hoogte! En nu het bos in: bos, bos, bos ... De priester begint alsmaar meer onrust te krijgen: “Vriend, ik ben hier nog niet zo lang, maar zóveel weet ik zeker: daarboven zijn geen huizen meer!” Zijn nachtelijke begeleider: “Weet ik, maar kom! Het is toch echt belangrijk! Volg mij!” “Goed dan maar,” zegt de pastoor.

Maar het wordt hem zo stilaan griezelig! Zijn hart klopt in zijn keel. En dat niet alleen omdat het een steile klim is! De man met de lantaarn draait een bochtje om. Pastoor Messinger volgt, maar ... de lantaarn staat

op de grond en de begeleider is ... verdwenen! De priester roept: “Hee vriend! Wacht op mij!! Waar bent u??” IJzige stilte ...

Gekreun ...

De pastoor denkt: “Nu nóg beter! Hier sta ik dan! Midden in de nacht! In een bos en een dorp waar ik nog niet eens goed de weg ken! Wat zal het volgende zijn?”

En dan ... “Hui-ui ...” Gekreun in de nacht ... “Gezellig!” Je zou voor minder kippenvel en een razend hart krijgen! Verbijsterd kijkt de priester in het rond ... Lantaarn opheffen ... “Hee! Een opslaghut voor hooi! Voor het vee, wat op de “Au”, de Alpenweiden, nóg hoger op de berg staat. En weer: “Hui-ui ...”

Met de lantaarn in de hand sluipt de Pastoor naar de hut. Kom! Moed! De deur opengooien! Zwiep! En wat zien wij? Hooi ... Een hele hoop hooi ... Met de lantaarn rondkijken ... Daar ligt iemand!! Een oude man in slechte kleren! Langzaam draait die zijn hoofd naar de priester ... Hij kreunt: “Mijnheer Pastoor ... Ongelooflijk dat u hier bent ... Ik ben aan het sterven ... Ik

dacht al, dat ik zonder de troost van Biecht, Oliesel en Communie zou creperen ... Net riep ik tot de H. Jozef: "Ik heb u toch mijn leven lang aangeroepen om toch niet zonder de sacramenten te moeten sterven! En kijk: nu bént u hier ..."

Pastoor Messinger zet de lantaarn neer. Dan laat hij Onze-Lieve-Heer in de Communie naast de stervende "landen". Parse stola aan. Dan ernaast gaan zitten. De bedelaar doet zijn levensbiecht. De verlossende Absolutie (= kwijtschelding van alle zonden). De priester opent zijn koffer: het sterkende H. Oliesel! En dan: Jezus zelf: in de H. Communie, de Teerspijze. Jezus komt nu in de ziel van de oude zwerver. Voor de laatste reis. Naar de eeuwigheid. Pastoor Messinger bidt naast hem de gebeden voor de mensen in doodstrijd. Tegen de morgen blaast de oude raker zijn laatste adem uit. Een goede, zalige dood!

Wie was dat??

De priester gaat naar beneden om het lichaam van de oude bedelaar te laten halen. De priester is doodop (=zeer moe). Maar: zeer gelukkig! Een ziel gered! Maar wie was wel die geheimzinnige, vriendelijke boodschapper in de nacht? Het duurt tot 1966, wanneer hij zelf sterft, vóór Pastoor Messinger het openbaar maakt: "Ik ben zeker: het was de hemelse beschermheer van alle stervenden! Diegene, die zelf mocht sterven in de armen van de heiligste personen, die hier op aarde ooit hun voeten neerzetten, van Jezus en Maria! De nachtelijke gast

was dus zeker: de H. Jozef! Hij kwam zichtbaar!"

Nu begrijpen de parochianen waarom in de kerk van Gnesau bij het beeld van de H. Jozef een ... lantaarn staat! Een zeer bepaálde lantaarn! Die de H. Jozef in de hand had. Elke week wordt deze aangestoken en komen de gelovigen hun kommer, hun zorgen bij deze goede man neerleggen. De grootste heilige ná Jezus en Maria! En een geweldige helper!

"Die kennen we toch?" Hmmm ...

Galilea, in het noorden van het Heilig Land (= Israël, Palestina). De streek aan het prachtige Meer van Galilea, ook genoemd "Meer van Genesareth". De streek aan de hoogste berg van het Heilig Land: de Hermon, waar de rivier Jordaan ontspringt.

Maar tegelijk grensgebied: "Het Galilea van de heidenen!", zegt de Profeet Isaias / Jesaja (9, 1). En: oorlogsgebied! Rond 110 voor Christus vallen van hieruit vijandige heidense troepen van het Grieks-Syrische Rijk aan! Maar de Joodse vorst Alexander

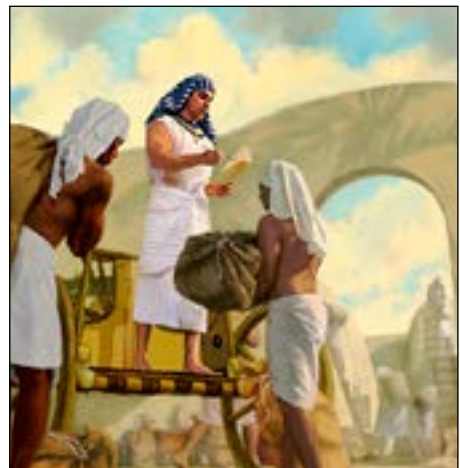
Jannaj (103-76 vóór Christus) is slim: hij vestigt er zijn dapperste mannen om ze tegen te houden! De dappersten van de stam Juda. Soms nakomelingen van de H. Koning David. Ze zijn niet meer rijk. Wel goede vechters, harde werkers.

Rond 50 voor Christus staat het land onder de voogdij van de Romeinen en een vreemdeling is de baas: Herodes “de Grote”. Beter gezegd “de Wreedaardige”.

Ook rond die tijd wordt bij de hardwerkende nakomelingen van David in Galilea, in Nazareth, een zoon geboren. Zijn vader noemt hem naar de aartsvader die door zijn eigen broers als slaaf naar Egypte werd verkocht: Jozef! Die hardwerkende Jozef, in het huis van zijn meester Potifar. Die kuise Jozef: hij ging liever de gevangenis in dan mee te doen met de verleiding van Potifars vrouw! Die wijze Jozef, die heel Egypte en om-

streken voor de hongersnood mocht redden. De farao (= vorst van Egypte) stuurde alle noodlijdenden naar hem: “Ga naar Jozef!”

En de nieuwe Jozef, “de zoon (= afstammeling) van David”, zal in al deze dingen helemaal op “de Egyptische Jozef” lijken. Alleen: nog béter!

Zo'n prachtig bruidje! Voor mij?!

8 Voor Christus is het jaar. Aanpakken kán hij, de volwassen Jozef! Een timmerman. Van de allerbeste! “Een rechtvaardig man” (*Mt. 1, 19*). Dat wil zeggen: hij leeft zoveel hij kan naar de wet (=wil) van de goede God, hij wil Hem in alles plezier doen!

“Klop-klop!” Bezoek voor de deur! Goed volk! Een ouder echtpaar: Joachim en Anna. “We hebben ons lieve dochtertje voor opvoeding en dienst in de Tempel afgestaan. Maar nu is ze een jongedame. Ze heeft nu de leeftijd waarop elk meisje trouwt. We hadden aan u gedacht, goede Jozef ...”

Jozef kijkt: “Wat is die Maria verrukkelijk mooi! Nog nooit mooier gezien!” Maar hij weet, dat ze van binnen nog mooier is: stralend zuiver van hart, met een gloeiende liefde tot God en de naaste! Dus niet bang van het werk. Stil, maar sterk. Als een (jonge) man de kans krijgt met dit meisje te trouwen ...

Maar Joachim en Anna waarschuwen: “Let op! Er is een bijzondere voorwaarde: ze heeft een gelofte gedaan aan de goede God! Ze is misschien het eerste meisje ooit dat uitgerekend zoiets heeft beloofd. En ze is er niet van af te brengen.”

“Wat dan?” vraagt de sterke timmerman. Joachim gaat verder: “Het meisje zegt: “Ik beken geen man”. Dus: ook als ze getrouwd zal zijn, zal ze zich niet laten aanraken zoals man en vrouw dat, alleen als ze getrouwd zijn, mogen doen.” “Dus, Jozef,” gaat Joachim verder, “U kunt door haar ook geen eigen kinderen krijgen.

Maar we zouden zeer gelukkig zijn, mocht u tóch met haar trouwen. Om haar te beschermen. Om voor haar het brood te verdienen. Ze is echt héél lief. Ze heeft u ook echt lief ...”

Jozef slikt. Denkt na. Bidt. Wat zal hij antwoorden? Dan komt het: “Het zal mij een eer zijn, zo'n zuiver meisje te mogen beschermen! Ik zal haar geen kwaad doen! Stel haar gerust!”

Joachim en Anna danken de Hemel! Maria lacht lief en dankbaar: “Goede Jozef ...” Snel wordt de verlovingsgesloten en gezegend! Dat betekent voor die tijd: Maria en Jozef zijn getrouwd, maar wonen nog niet in hetzelfde huis. Dat begint Jozef nu te bouwen. Zolang woont Maria nog bij haar ouders in Nazareth. In het stille Nazareth.

Even weg?

Weer “klop-klop.” Maria staat bij haar man voor de deur: “Mijn nicht Elisabeth is al zes maanden zwanger. Een wonder, want ze is al oud! Die gaat het huishoudelijk werk alléén niet meer aankunnen. Ik wil naar haar toe, haar nog drie maanden helpen, tot ze haar kindje zal hebben gekregen. Daarna zullen de buren zeker helpen! Alleen: het is wel vrij ver weg ...” Jozef: “Bruidje, als je sterk genoeg bent en die reis en dat werk aankan: ga gerust!” En Maria “snelt” naar Elisabeth!

Begeleidt Jozef haar? Hij is toch “rechtvaardig” en beschermer van Maria? Zou hij haar alleen door het vijandige Samaria en het bergland van Judea laten reizen? Ik denk het echt niet!

En na de geboorte van Elisabeths kindje? Zal ridderlijke Jozef ook dan niet haar “beschermengel” zijn? Zeker is: ten laatste dán ziet hij “het”. “Het” wat?

O God! Wat nu?

Paniek! Of toch bijna. En toch bericht de H. Apostel en Evangelist Mattheus het uiterst droogjes. *Mt. 1, 18-25*: “Vóór Maria en Jozef samenkwamen, bleek dat zij een Kind verwachtte door de H. Geest”. Ja, na de Boodschap van de Engel Gabriël en het jawoord van Maria: “Zie, ik ben de dienstmaagd van de Heer! Mij geschiede naar uw woord!” God de Zoon is in Maria mens geworden: Jezus, de Messias, de Verlosser! Hij heeft zich daarvoor de heiligste, Moeder gekozen, “Vol-van-Genade” (*Lc. 1, 29*). De H. Maagd is in verwachting van Jezus! Ze is nu een levend tabernakel, een “Ark van het Verbond”, want ze draagt Jezus, de Godmens, in haar schoot. Hij is nog heel kleintjes.

En nu ziet Jozef het! Zijn hele ziel wordt omgewoeld! “Wat nu?” Onrust in Jozefs heilige ziel! Waarom? Velen denken: “Omdat Maria niets heeft gezegd, zij die duidelijk zwanger is en hij weet, dat hij niet de vader kan zijn. Dus moet hij denken dat een andere man de vader is?”

Maar écht?? Echt?? Waar staat, dat Maria niets heeft gezegd? Zou ze hem dit vrijwillig aandoen?

Waar staat, dat Jozef groot kwaad dacht over zijn heiligst Bruidje? “Hij wilde haar niet blootstellen.” Dus: hij wilde niet, dat iemand kwaad van haar dacht! Zag hij niet die zuivere, eerlijke ogen?

En toch wil onze dappere Judeeër vluchten! Waarom? De H. Mattheüs schrijft: “Jozef dacht erover na in stilte van haar te scheiden”. Dát is zeker: Jozef wil liever, dat de mensen den-

ken: “Die Jozef is een lafaard! Hij laat vrouw en kind in de steek!” dan dat ze denken: “Maria is naar een andere man gegaan!” Daarvoor kan ze nog dood gestenigd worden ook!

Maar waarom denken aan weglopen? De HH. Kerkvaders Hiëronymus (die de H. Schrift heeft vertaald) en Eferem en de H. Kerkleeraar Bernhard zeggen: “Niet omdat Jozef dacht dat Maria naar een andere man gelopen was!” Wat dan wél? Bernhard: “Het was zoals bij de Apostel Petrus na de wonderbare visvangst. Toen hij begreep, dat Jezus van de Hemel komt, zei hij: “Heer, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens!” (Lc. 5, 8) Het was zoals de Romeinse honderdman die tegen Jezus zegde: “Heer, ik ben niet eens waardig dat Gij ingaat onder mijn dak!” (Mt. 8, 8) Jozef dacht: “O God! Is Maria de gelukzalige Maagd, die Moeder zal worden van de Verlosser? Hoe kan ik dan nog bij haar blijven? Ik ben niet waardig! Ik verdien het niet in haar gezelschap te leven en haar geheimen te vernemen! Dit is mij te gróót!” “Of,”

zegt de H. Bernhard verder, “het is zoals bij de H. Elisabeth, toen Maria (in verwachting van Jezus) bij haar op bezoek kwam: “Welke eer valt mij te beurt, dat de Moeder van Mijn Heer (= Jezus) naar mij toe komt?” (Lc. 1, 43)

De Hemel antwoordt.

“Terwijl Jozef dit overwoog, verscheen hem in een droom een Engel van de Heer die tot hem sprak: “Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; het Kind in haar schoot is weliswaar van de H. Geest en zij zal een Zoon ter wereld brengen. Gij echter moet Hem de naam “Jezus” (= God redt) geven, want Hij zal Zijn volk redden uit hun zonden.” (Mt. 1, 20-21)

Oef! Wat een verlossing! Nu weet Jozef wat hij moet doen! Nu wil hij Onze-Lieve-Vrouw niet meer alleen laten! “Jozef deed zoals de Engel van de Heer hem had bevolen en nam zijn vrouw tot zich.” (Mt. 1, 24) Wat zullen ze allebei blij geweest zijn!

Een flinke reis. In de winter

7 Voor Christus, marktplein Nazareth. Trommelgeroffel! Een koerier kondigt aan: “Iedereen moet zich laten opschrijven in zijn vaderstad!” O wee! De mensen weten, wat dit betekent: “De Romeinen komen bij ons geld halen! Belasting!” Voor Jozef en Maria is het erger: ze moeten helemaal naar Jozefs vaderstad in het zuiden: Bethlehem! Door het ogenblik waarop Zacharias (man van Elisabeth) in de tempel offert, weten wij, dat dit plaatsvindt in december! Op reis met een hoogzwanger vrouwtje! In de winter! En het pas gebouwd huisje en de timmermanszaak achterlaten!

Klaagt Jozef? We horen er niet van. Hij is geen man van veel woor-

den. Het hoogstnodige inpakken, bruidje Maria op de ezel zetten, en: weg!

Geen plaats!

In Bethlehem: Jozef klopt aan bij de enige herberg. Jozef en Maria komen van ver. Dus: ze zijn niet bij de eersten. De waard doet open: “Neen mensen, vergeet het! Alles is al vol! Er is geen plaats meer!” Voor de heiligste mensen uit de geschiedenis is geen plaats ... Dus wat nu? Treuren? Ruzie maken met de herbergier? Jozef is er de man niet naar om veel tijd te verliezen. “Wij gaan naar mijn stuk grond!” En wat zien wij daar? Een grot, een voederbak voor beesten ... Jozef: “Geen nood! Ik ga aan de slag! We richten ons in! Ik haal stro! Ik maak vuur!” Net op tijd ...

Heilige Nacht

Waarom laat de goede God zo'n elende toe? Vóór grote genaden, groot geluk komt eerst groot lijden. Middernacht: Jezus komt als klein Kindje op deze wereld! Maria en Jozef zijn de eersten die Hem mogen zien! Wat een troost! De kleine Verlosser in Jozefs armen!

Plots: licht aan de donkere hemel! De lucht vol met Engelen! Gestommel bij de ingang van de grot! Herders: "Een Engel heeft ons gezegd, dat hier de lang beloofde Verlosser geboren is! Mogen wij het Kindje zien?" Jozef: "Graag!" Wat de herders vertellen, is een grote troost voor Maria en Jozef!

De achtste dag

Als een kindje gedoopt wordt, gaat het soms huilen. Van het koude water! Maar dat is nog niets tegen het "doopsel" van toen: de besnijdenis! De voorhuid van de baby wordt met een mes

weggesneden! Jaajks! En wie moet het doen? De baas van het gezin! Wie is dat?

De heiligste is de kleine Jezus, de tweede heiligste: Maria, Zijn onbevleete Moeder. Maar hier de baas? De H. Jozef! Naar hem stuurt God de Engel. Hij moet het Kind besnijden en de Naam geven: "Jezus"! Nu is Jezus niet alleen Zoon van God, maar ook "Zoon van David", de koning. Door Jozef!

De veertigste dag

Begin februari van het jaar 6 voor Christus. Volgens de Wet van Mozes moet een moeder zich op de 33^e dag na de besnijdenis van het kind "reinigen van haar bloed". Dat wil zeggen: omdat ze de erfzonde (= een kindje ontvangen, in wiens ziel God niet woont, dat zin heeft om stout te zijn) heeft doorgegeven. Maar is dat hier gebeurd? Natuurlijk niet!

Ook moet op de 33^e dag na de besnijdenis de eerstgeboren zoon worden

vrijgekocht, omdat die bijzonder aan de goede God toebehoort en een leviet of priester in zijn plaats God zal dienen. Maar zal iemand anders in de plaats van Jezus priester moeten zijn? Neen toch! Wat is een priester? Een middelaar tussen God en de mensen. Jezus is Godmens, dus altijd dé Priester.

Zullen Maria en Jozef dan naar de Tempel in Jeruzalem gaan? Dat gaat geld kosten! Voor rijken: een lam offeren. Voor armen: twee tortelduiven. En arm zijn ze. Gaan Maria en Jozef? Ja! Want ze willen zoveel mogelijk zuiver zijn voor God en Hem zoveel mogelijk plezier doen!

Terwijl de priester het Kindje Jezus omhooghoudt en aan de goede God schenkt ... komt plots iemand aangekomen: de oude Simeon! Jozef hoort uit zijn mond: "Dit Kind is het Licht van de Heidenen en de Glorie van het Volk Israël!" Hoera! "Zijn vader en moeder verbaasden zich over wat van het Kind werd gezegd." (Lc. 2, 21-34). Ja, ja, er staat: "vader"! Over Jozef. Niet naar de lichamelijke afstamming. Maar binnen de H. Familie heeft hij echt de taak: vader Jozef!

Chique bezoek!

Geen grot meer. Neen het is nu een echt huis geworden! Een man met "handen aan het lijf" heeft alles opgebouwd: werkmans Jozef! Plots wordt er geklopt! Jozef doet open. Wat ziet hij nu? Een hele karavaan met kamelen en chique mannen! Wijzen uit het oosten (nu: Irak). "Mogen wij de pas geboren Koning zien? We zagen Zijn ster in het oosten en nu staat die stil boven dit huis!" Jozef denkt snel: "Dan moeten ze dat door de goede God weten!" "Kom binnen! Jozef ziet hoe ze zich vol vreugde voor het Kindje neerwerpen! "Dus die weten, dat Jezus God is!" De Wijzen uit het oosten zijn nog lief ook: goud, wierook en mirre schenken ze! (Mt. 2, 9-12)

Toch niet wéér midden in de nacht?

Een paar dagen zijn vervlogen. Nacht. Plots staat er wéér een lichtwezen (= een Engel van de Hemel) naast Jozef. "Sta op! Neem het Kind en Zijn Moeder! Vlucht! Ver genoeg! Naar Egypte! Koning Herodes wil het Kind doden! Blijf in Egypte, tot ik het zeg!"

Jongens, wat een "stress" weer midden in de nacht! Kunnen we niet eerst uitslapen? Jozef jammert niet. Hij springt ogenblikkelijk uit het bed en gaat zacht zijn bruidje Maria wekken: "Kom, Schat!" Weer moeten ze alles achterlaten! Zo kunnen ze nooit rijk worden. Maar gelukkig hebben ze "startkapitaal": het goud van de Wijzen uit het oosten!

Prompt (= op het eerste woord) is de H. Jozef onderweg met zijn grootste

Schatten: Jezus en Maria! De woestijn in! Naar een vreemd, heidens land.

Net op tijd! De troepen van schurk Herodes hebben Bethlehem en omgeving afgesperd! Ze moorden alle kleine kinderen! Maar kleine Jezus? Gered! Weer: door Jozef! (*Mt. 2, 16-18*)

Een engel en hersens

Opnieuw een timmermanszaak opbouwen, in wat nu de stad Caïro (hoofdstad van Egypte) is. Wat vader Jozef doet, is altijd goed! Het lukt! Hier ziet Jozef de kleine Jezus de eerste stapjes zetten, hoort hij Hem de eerste woordjes en ... gebeden uitspreken.

Drie jaar na de vlucht, dus 4 voor Christus. In de nacht, bij Jozef: weer een Engel! Geen wonder: die Engel had beloofd terug te zullen komen. "Sta op, neem het Kind en Zijn Moeder!" Alweer! "Ga naar het Land Israël, want de vijanden die het Kind wilden doden zijn nu zelf dood!" Oef! Dat is toch be-

ter nieuws! Maar wel: wéér alles achterlaten en opnieuw beginnen.

OK, naar Israël dan. Maar kon de Engel niet duidelijker zijn? Bethlehem, Nazareth of nog een andere plaats? Jozef vraagt bij Joden na en hoort: "In Judea (en dus Bethlehem) heerst een jonge zoon van de boze Herodes, die is precies zoals zijn vader. Hij heet Archelaos en heeft zonet 2000 Joden gruwelijk laten ombrengen! In Galilea (en dus Nazareth) heerst een andere zoon, die ook Herodes heet. Herodes Antipas. Hij doet bijna niets anders dan van het leven genieten en feest vieren. Niet veel tijd om te moorden".

Jozef gebruikt zijn grijze cellen (hersenen): "Dan naar Galilea! Naar mijn geboortedorp Nazareth!" En daar is werk genoeg: Herodes Antipas laat de stad Tiberias bouwen. En bouwen dóet Jozef, ook aan zijn eigen huis. Maar hij wordt beloond: hij leeft er met de heiligste Mensen ooit. Nooit bittere woorden, nooit ruzie. Gebed,

werk, vreugde. “En Jezus was hun onderdaan.” Wie? De jonge Godmens en de Onbevleete Maagd. Aan wie? Aan ... Jozef! (Mt. 2, 19-23)

De Vader

Maart-april van het jaar 6 na Christus. Paasfeest! Feest van de bevrijding uit de slavernij in Egypte. Iedere volwassene man gaat op bedevaart naar de enige kerk op aarde (toen): de Tempel in Jeruzalem. Wanneer is een man volwassen? In die tijd: als een knaap twaalf jaar oud is. Dus: Jezus hoort mee te gaan naar de Tempel! Voor de eerste keer. Maar was Jeruzalem niet levensgevaarlijk? “Was”, ja! Nu niet meer! De goede God heeft ervoor gezorgd dat schurk Archelaos door de Romeinse Keizer Augustus is afgezet. Weer: net op tijd!

In hele karavananen vertrekken vrome Joden vanuit Galilea naar Jeruzalem. Mannen aan de ene kant en vrouwen en kinderen aan de andere kant

reizen overdag in een verschillende karavaan. ‘s Avonds zijn de gezinnen weer samen.

Eigenlijk moeten ze maar één dag in Jeruzalem blijven: op Paasdag zelf. Elk gezin krijgt een lam, geslacht in de Tempel. Het bloed smeert de vader aan de deurpost. Dan vertelt hij hoe de goede God de voorvaderen heeft gered met vele wonderen, maar vooral met het bloed van een onschuldige lam. Een voorbeeld voor het echte “Lam Gods, dat wegneemt de zonde van de wereld”: Jezus! (Jh. 1, 29)

De volgende dag mag iedereen naar huis. Maar: de H. Familie blijft de hele Zeven Dagen van de Ongedeesemde Broden. Ze behoren dus tot de vroomsten (= die de goede God het meest plezier willen doen!)

Geen nood: ook de na de zevende dag zijn er nog karavananen terug naar Galilea. Op het einde van de eerste dagreis bezoekt Jozef Maria in het kamp. “Lief vrouwtje, waar is onze jonge Schat?” Maria: “Lieve echtgenoot, ik

dacht, dat hij bij de mannen, bij jou was ...” Weer eens: “O goede God! Hoe kan dat nu? We hebben toch ons best gedaan! Jezus is toch God! Die kan toch niet verloren lopen?”

Met kloppend hart doorzoeken Maria en Jozef het hele kamp: “Hebt u ergens Jezus gezien?” Nu, de antwoorden zullen niet altijd vriendelijk zijn: “Maar één Kind hebben jullie, en jullie kunnen er niet eens goed op letten?” Steken in het hart. Bidden, zoeken, bidden. Hersens gebruiken: “Waar hebben we Hem zeker het laatst gezien? In de Tempel!”

Dus: de hele weg terug! Eerst de voorhal van Salomon binnen. Daar onderwijzen godsdienstleraars. Een jonge stem! Is dat niet Jezus? Jozef en Maria rennen naar de zaal waarvandaan ze de stem hoorden. “Daar! Daar zit onze knaap Jezus gewoon!” Hij stelt vragen. De leraars staan met open mond naar de Jongen te kijken: “Hoe kan die dat allemaal weten en begrijpen?”

Met tranen in de ogen stort Maria zich op de jonge Zoon: “Kind, waarom heb Je ons zoiets aangedaan? Kijk toch eens: jouw vader (Jozef!) en ik hebben Je met veel pijn in hart gezocht!”

“Vader”, zegde Onze Lieve Vrouw. Jezus kijkt ze aan: “Hoe hebben jullie Mij zo kunnen zoeken? Wisten jullie niet, dat Ik in het huis van Mijn Vader moest zijn?” Met andere woorden: “Mijn eigenlijke Vader is God de Vader in de Hemel. Zijn Wil doe Ik altijd. Die is belangrijker dan die van mensen op aarde, ook al zijn het de ouders en zijn het nog zo’n goede ouders.” Voor het eerst begrijpen Maria en Jozef Jezus niet. Nóg niet.

Normaal is de wil van pappa en mamma ook die van de goede God. Als ze tenminste goede ouders zijn. Ze zijn er in Gods plaats. Maar soms kan het zijn dat ze zich vergissen of iets niet weten. En er zijn jammer genoeg ook ouders die slechte dingen bevelen aan hun kinderen. Mag het kind dan gehoorzamen? Neen. Anders altijd, zolang de kinderen thuis wonen. (*Lc. 2, 41-49*)

Verborgen en stil. Buiten het schaven en de hamerslagen

Nazareth. Tussen het jaar 6 en het jaar 29. Als er ooit enorm plezier aan het ouder-zijn heeft bestaan: dan hier, bij de H. Familie in Nazareth! “Jezus was hun onderdanig, groeide op en nam toe aan wijsheid en welgevalligheid voor God en de mensen.” (*Lc. 2, 51-52*) Een droom-Zoon! Bidden, werken, even ontspannen. Timmeren, stoelen en banken maken, huizen bouwen. Jezus werkt zó goed, dat Hij nu zelf “timmerman” wordt genoemd. (*Mc. 6, 3*) De jonge Man is gehoorzaam. Wie aan wie? God aan mensen! Hij luistert naar Jozef!

En hoe goed is het in dat huis te wonen! Als van Jezus later wordt gezegd, dat “er een kracht van Hem uitging, die allen genas” (*Lc. 6, 19*), wat is dan te zeggen van hem, die Jezus alle dagen mocht aanraken en als Kind op de arm dragen? Gelukkige Jozef!

Zalige dood?

Het jaar 29. Jezus is nu zo'n 36 jaar oud. Hij begint Zijn openbaar leven: genezen, wonderen verrichten, de weg naar de hemel aanleren, veel leerlingen rond zich verzamelen. Over Maria, Zijn heilige Moeder horen we nog vaak. Maar waar is de goede Jozef?

Weg! Weg uit deze wereld. Gestorven of met ziel en lichaam in de hemel opgenomen? We weten het niet! Vanaf het begin van de christenheid vermoeden de mensen: “Hij is gestorven in de heiligste handen: die van Jezus en Maria”. Daarom is de goede Jozef patroon van de stervenden: dat

ze een zalige dood mogen hebben. Dat ze ook sterven in de handen van Jezus en Maria, dat ze hun ziel redden en in het eeuwig geluk van de Hemel mogen komen! En Jozef helpt de stervenden, die willen wat God wil. Tot vandaag. Soms zichtbaar, zoals bij de bedelaar in de hooihut van Gneisau.

Iets aan Jozef gevraagd? Nooit ontgoocheld!

Ávila, Spanje, 1536. Pas is een moedige jongedame ingetreden om kloosterzuster te worden. Terésa is 21 jaar en wordt vreselijk ziek. Ze schrijft daarover: “Mijn verzwakking was erger dan men kan vertellen. Na acht maanden was ik nog slechts vel over been. Na drie jaar was ik volledig verlamd. De dokters maakten het alleen nog maar erger. Dus besloot ik mijn toevlucht te nemen tot de Hemel om genezing te verkrijgen. De gedachte liet me niet los: “Ik kan de Heer beter dienen wan-

neer terug gezond zal zijn”. Ik deed mijn best om elke schaduw van zware zonde te vermijden. Ik nam tot beschermer en voorspreker: de glorierijke H. Jozef! En deze tedere vader van mijn ziel, deze geliefde beschermer, haastte zich mij te bevrijden! Ik was volledig genezen! En niet alleen dat: Jozef heeft mij ook losgerukt uit de grootst mogelijke gevaren voor mijn eer en redding! Tot overmaat van geluk heeft hij er ook nog voor gezorgd dat al mijn gebeden werden verhoord! Ik kan mij niet herinneren, dat ik iets aan de H. Jozef heb gevraagd en hij zou mij het niet hebben gegeven! Sinds vele jaren vraag ik op zijn feestdag (19 maart) iets heel bijzonders. En altijd gaf hij wat ik wilde! Iedereen zal ondervinden hoe goed het is deze goede aartsvader bijzonder te vereren! Vooral biddende mensen moeten hem met bijzondere tederheid liefhebben! Kies deze bewonderenswaardige Heilige tot leraar! Hij zal u niet laten verdwalen!”

De H. Theresia van Ávila weet waarvan ze spreekt. In het boek “Kent u Sint-Jozef?” (Flavigny-sur-Ozerain, 2000) staan nog veel meer reddingen door voorspraak van de H. Jozef, van de Voedstervader van Jezus, Bruidegom van de Maagd Maria, Beschermers van de H. Kerk, Patroon van de Stervenden, Voorbeeld van Arbeiders, Voorbeeld van de Vaders van gezinnen ...

Ga naar Jozef!

Wie is de grootste heilige na Jezus en Maria? Dus Jozef! Het moet wel

een héél “rechtvaardig man” zijn, als de goede God hem Jezus en Maria toevertrouwt! Volgens Theresia van Ávila: “Op aarde gehoorzaamde Jezus aan de H. Jozef. Ook nu nog kan Hij Zijn voedstervader geen smeekbede weigeren”. Een priester zegde over de Dertigdaagse Devotie tot de H. Jozef: “Onfeilbaar!” Dus: verhoring zeker! Tenminste als we vragen wat Jezus wil en ook ons best doen te leven zoals Hij wil. Vertrouwen wij nu al het uur van onze dood toe aan Jezus, Maria en Jozef! Kloppen we bij deze laatste aan in de noden van onszelf, van onze naasten, van onze landen en van de Kerk! De hele maand maart is aan de H. Jozef toegewijd. Veel vragen! Vooral op zijn feestdag: de 19^e! Storten wij ons hart uit, bij Jezus, Maria en Jozef! Ga naar Jozef!

Pater Koenraad Huysegems

Paus Leo XIII

Jullie hebben toch zeker allen wel gehoord of gelezen van Paus Leo III (Giacchino Pecci)?

Welnu, toen hij ongeveer acht jaar oud was, werd hij door zijn ouders, die te Carpineto woonden, naar een bekend instituut te Viterbo gezonden. Elke vakantie kwam hij thuis. Toen hij ongeveer vier jaar te Viterbo naar school ging, kwam hij wéér eens zijn ouders bezoeken. Op zekere dag vroeg zijn moeder hem, of hij veel vriendjes onder de studenten had. “Vrienden? – O, ze zijn allen goede vriendjes met me; maar ...” “Nu, maar ...” “Maar één toch niet!” “Wie is dat?” vroeg moeder en waarom is hij niet je vriendje?” “O, dat is Baldomero Z. – hij houdt niet van mij, omdat ik altijd de eerste prijzen krijg!” “En jij? – Wat denk jij van hem?” “O, moeder, waarom zou ik hem niet liefhebben; ik wil wel allés doen, om met hem in vrede te leven.” “Welnu, bid dan voor hem.” “Dat doe ik al elke dag; maar wanneer hij ziet, dat hij mij niet kan voorkomen, wordt hij hoe langer hoe vijandiger tegen me; ach moeder, zeg eens, wat ik moet doen.” “Blijf maar bidden, mijn kind; wees altijd goed voor hem; ik zal elke dag ook hem in mijn gebeden gedenken: de liefde alleen kan onze vijanden bekeren.”

Tien jaar later was Giacchino Pecci op een seminarie te Rome; ook Baldomero Z. was daar op studie. Op zekere dag werd er geklopt aan de deur van de kamer van de rector. Na het horen van “Binnen” trad Giacchino de kamer in.

“Wat wenst u, mijn zoon?” vroeg de rector. “Ik zou graag mijn werk voor de prijsuitdeling terugnemen,” antwoordde hij. “Uw werk terugnemen? Maar waarom? Uw arbeid is de beste en u krijgt zeker de eerste prijs.” “Juist daarom wilde ik mij terugtrekken.” “Hebt u dan een voorname reden om dat te doen? U bederft er misschien uw toekomst mee.” Giacchino weifelde een ogenblik. “Nu, komaan,” zei de rector. “Wel, opdat Baldomero de eerste prijs zou kunnen verkrijgen!” “En daarom alleen wilt u zich terugtrekken?” “Jawel!” antwoordde hij. De rector stond op en greep de hand van de edelknaap. Zichtbaar aangedaan, zei hij: “Neen, mijn zoon, ik mag en kan u niet helpen in deze edele daad: Baldomero is zo’n offer niet waardig!” Giacchino bleef aanhouden; wilde nog iets zeggen, maar de rector zei haastig:

“Neen, mijn zoon, neen, dat mag en kan ik niet doen!” Dan wenkte hij met de hand tot afscheid en de student ging heen, bedroefd en teleurgesteld.

Enige dagen later was het prijsuitdeling. Gioacchino ontving de eerste, Baldomero de tweede prijs. De meeste studenten omringden nu de prijswinnaar en wensten hem van ganser harte geluk. Eenieder scheen tevreden; men lachte; men schertste, toen ... toen op eens Baldomero enige studenten met geweld opzij duwde en op Gioacchino toeliep. Helemaal waanzinnig van toorn en afgunst rukte hij hem de kostbare prijs uit de handen en slingerde die in een hoek van de zaal. Dan hield hij Gioacchino de vuist voor het gezicht en schreeuwde: “Je hebt niet voor niets mij de eerste prijs afgewonnen; pas maar op, ik zal het je wel eens betaald zetten! Je zult het ondervinden, ellendeling!”

Als verstomd stond Gioacchino daar bij die onverwachte aanval; bij het horen echter van die krenkende woorden kleurde hij sterk. Hij boog het hoofd, teleurstelling tekende zich af op zijn gezicht. Maar dan richtte hij zich op

en met kalmte en waardigheid zei hij: “Schaam je, dat is lelijk van je!” Zonder een woord méér te spreken, keerde hij zich om en verliet de zaal. Hij ging recht naar de kapel, en bad daar lang, geknield voor het altaar.

Jaren na deze gebeurtenis werd Gioacchino Pecci benoemd tot pauselijk delegaat te Benevento. Hij was daar, maar hart en geest waren steeds te Rome. Daarvoor werkte hij; daarvoor bad hij; daarvoor streed hij! De heilige R.K. Kerk lag hem na aan het hart. Gregorius XVI was toen Paus.

De post bracht geregeld brieven. Hij opende ze zelf en las die. Ha, daar weer één met de stempel “Rome”. Na het openen, las hij de brief ... nog eens en ... nog eens: had hij het goed gelezen? Ja, het stond er: Baldomero was door de justitie in hechtenis genomen; het was bewezen, dat hij de leider was van een samenzwering tegen de Paus.

Het ernstige en toch zo milde geelaat van de delegaat werd nog ernstiger, het toonde diep medelijden en treurnis. Met het hoofd voorover in de hand bad hij en dacht hij. Na enige minuten stond hij beslist op en belde. Zijn secretaris verscheen. Hij zei hem, dat hij onmiddellijk naar Rome ging om een zeer belangrijke zaak.

Een uur later vertrok hij reeds. Te Rome aangekomen, vroeg en verkreeg de delegaat van Benevento dadelijk audiëntie bij de Paus. “Wel, mijn zoon, vroeg hem de Paus, wat brengt u zo onverwachts hier?” “O, heilige Vader, ik kom u een grote genade vragen.” “Een bede om genade? O, dat is goed, mijn zoon; graag geven wij genade, waar dit slechts mogelijk is.” “Welnu, heilige Va-

der, ik smeek u om genade voor Baldomero Z.,” zei de delegaat, terwijl hij zich voor de Paus op de knieën wierp. “Maar, maar” ... aarzelde de Paus, “dat gaat niet; weet u wel, waarvoor hij terechtstaat?” “Jawel, heilige Vader, dat weet ik!” “Zo, zo! – En toch vraagt u voor hem om genade! En toch doet u voor hem zulk een reis. Is het uw vriend?” “Nee, heilige Vader, mijn vijand!” “Uw vijand! En toch komt u zo ver om hem te redden?” “Ja, Uwe Heiligheid, zó is het!” De Paus boog zich over Pecci, die nog geknield voor hem lag, en legde de handen op het hoofd en zei zeer aangedaan: “Goed mijn zoon, uw bede wordt verhoord; we zullen de nodige bevelen geven, om Baldomero vrij te laten. Ga hedenmiddag naar onze staatssecretaris, hij zal u de nodige papieren overhandigen”. De delegaat boog zich diep voor Gregorius XVI en bedankte hartelijk.

De andere dag zeer vroeg begaf zich Pecci naar de gevangenis, waar bij op vertoon van zijn papieren, dadelijk werd toegelaten bij Baldomero. Toen deze de delegaat herkende, stond bij woedend op en riep hem smalend en verachtend toe: “Wat komt u hier doen? – Mij bespotten? Ga heen, of ...” Maar Pecci trad bedaard nader en zei met aandoening: “U bespotten! Neen, neen! ik kom u de vrijheid brengen en de geldmiddelen om naar het buitenland te gaan en daar een nieuw en beter leven te beginnen. Maar u moet zo spoedig mogelijk de kerkelijke Staat verlaten”. “Wat?” riep Baldomero in de grootste

verbazing uit, nadat hij de papieren en het bevel tot invrijheidsstelling had gelezen. “Wat? U ... u komt mij de vrijheid brengen? Heb ik aan u die grote genade te danken?” “Goed, goed,” antwoordde de delegaat, “maar toch vooral aan de barmhartigheid van de Paus”. “Hoe is het mogelijk! – ik ben dus vrij?” “Ja, ja, u bent vrij! U kunt gaan waar u wilt, maar in de kerkelijke Staat mag u niet blijven. En hier hebt u geld, om voorlopig in de vreemde te leven.” Met de goed met geld gevulde brieven tas in de handen, viel Baldomero voor de delegaat op de knieën en riep zuchtend en snikkend uit: “Vergiffenis, o, geef mij eerst vergiffenis!” “Ga nu, maar ga spoedig,” zei de delegaat. “Begin nu een beter leven!” “Dat zal ik doen!” riep de bevrijde. De liefde had gewonnen!

Weekbladje Roomse Jeugd, 13^e jg., nr. 11, 1928 – Door van Es

Juffrouw Elly

Puntje

Luister eens,
het Puntje van maart en april is:

Het Evangelie van de dag lezen en overwegen!

Beste Kruisvaarders,

Laat me jullie volgend waargebeurd verhaal vertellen.

In de 16^e eeuw besloot de keizer van China een brief naar de Japanse keizer Taicosuma te zenden. Neen, dit was niet zomaar een gewone brief zoals wij die op de post zouden doen! Neen, deze brief was heel bijzonder: de woorden waren

niet met inkt, maar in gouden letters op een kostbaar perkament geschreven. Toen de brief af was, legde de Chinese keizer hem neer in een met diamanten beklede kist en liet hem met zijn eigen koets vervoeren. Deze werd begeleid door alle belangrijke ministers en de keizerlijke wacht.

De Japanners ontvingen op hun beurt deze brief met grote eerbied. Ze begroetten hem met diepe buigingen. De brief werd op een zijden kussen aan de Japanse keizer overhandigd. Hij kuste de brief, liet hem plechtig voorlezen en nadien in de schatkamer van het paleis bewaren. Deze brief werd door beide keizers met zulk vertoon begeleid om zo de belangrijkheid ervan én de hoogachting tegenover elkaar uit te drukken.

Beste Kruisvaarders, ook wij krijgen soms brieven van onze familie of vrienden. Bijvoorbeeld met onze verjaardag of Kerstmis. Wat doen we er dan mee? Laten we de brief of het kaartje wekenlang op de kast liggen om hem dan te vergeten? Neen, we scheuren de omslag onmiddellijk open en verslinden de boodschap met onze ogen. We kijken naar de afbeeldingen en lezen met vreugde wat onze fami-

lie of vrienden ons hebben te vertellen. We tonen belangstelling tegenover de brief en de afzender!

Welnu, ook God heeft ons een brief gestuurd! Een brief, die misschien van buiten niet even prachtig is als de brief van de Chinese keizer, maar zeker wel binnenin. De inhoud van Gods brief is vol van leven en waarheid. Gods brief maakt onze ziel schoon, ja zelfs heilig! Daarom noemen we Gods brief ook heilig: de Heilige Schrift.

In deze brief, de H. Schrift, heeft God tot ons gesproken. Hij leert er ons belangrijke zaken, namelijk wat we moeten geloven en wat Hij verlangt, dat we doen.

Hoe is de H. Schrift ontstaan? Heeft God op een dag zelf de pen ter hand genomen? Heeft God hem echt op de engelpost gedaan? Neen, God heeft aan bepaalde mensen de kracht en de genade gegeven om net dat op te schrijven wat Hij verlangde aan de mensen mede te delen. Hij gaf bepaalde waarheden in hun verstand die ze dan zonder fout neerpelden. Deze

mensen schreven onder de bijstand van de H. Geest.

Wanneer deed God dat? God deed dat met mensen die zowel *voor* als *na* Jezus leefden. Daarom spreken we van een Oud Testament en een Nieuw Testament, met Jezus' geboorte als middelpunt. De personen die voor Jezus' komst op aarde in Gods Naam aan ons de brief Gods schreven, noemen wij profeten. Zij voorspelden wat er met het joodse volk of met de toekomstige Verlosser zou gebeuren. De mensen die na Jezus' komst schreven, noemen wij evangelisten. Er zijn vier evangelisten: Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes. Zij verhalen ons de vele zaken die Jezus heeft gesproken en gedaan.

Het is heel belangrijk, beste Kruisvaarders, dat wij die brief Gods, de H. Schrift, lezen en met eerbied behandelen. Hebben jullie eigenlijk al eens een H. Schrift ter hand genomen? Vraag thuis eens aan mamma of pappa waar de H. Schrift staat! Misschien lezen ze wel dagelijks uit dit dikke boek! Dat zou heel goed zijn. Ook jullie, beste Kruisvaarders, moeten hun voorbeeld navolgen en uit de H. Schrift lezen of laten voorlezen. Elke dag een stukje! Dit zal het puntje zijn voor de maanden maart en april. Dat past namelijk juist heel goed!

In het missaal dat jullie zondags naar de Kerk meebrengen, heeft onze goede Moeder de H. Kerk voor elke dag van de Vastentijd én Paastijd een aparte lezing uit het Evangelie gekozen. Indien wij elke dag dat klein stukje Evangelie lezen, dan zullen we Jezus beter leren kennen ... en dus automatisch ook meer beminnen. We zullen Jezus gedurende Zijn lijden in de vastentijd troosten door er interesse voor te tonen. Hij lijdt namelijk voor ons! Uit liefde! Dat mag ons niet ongeroerd laten! Daarom moeten we het Evangelie lezen. We zullen ons dan ook meer verheugen over Zijn Verrijzenis en beter toeleven naar de Paasvreugde. Jezus, die verrijst uit de doden en toont dat Hij de Heer en Meester is over leven en dood. Hij triomfeert over al Zijn vijanden. Alleluja!

Beste Kruisvaarders, behandelen we de brief Gods net zoals de Chinese en Japanse keizer met hun brief omgingen: met eerbied en belangstelling!

Bovendien zal deze dagelijkse lezing van het Evangelie ons nut brengen. Toen de H. Franciscus van Assisi nadacht over een regel voor zijn orde, wenste hij de Wil van God te kennen. Maar hoe? De H. Franciscus opende na de H. Mis driemaal de H. Schrift. Wonderbaarlijk! De drie stukjes Evangelie, welke Franciscus las, gaven echt een antwoord op zijn vraag. Ze pasten echt bij hem. Het leek alsof God ze voor hem had laten opschrijven. Ja, Franciscus geloofde, dat God door de oude H. Schrift ook tot onze huidige tijd spreekt.

Daarom, beste kinderen, wie weet geeft God ook aan ons, als we deze kleine stukjes Evangelie lezen, precies de aanwijzingen of antwoorden die we nodig hebben. De jongsten onder ons kunnen pappa of mamma verrassen door hen 's avonds in plaats van naar een sprookje te vragen het Evangelie uit het dagmissaal te laten voorlezen. Dat zal onze ouders aangenaam verrassen! Ze zullen merken, dat de kleinsten thuis stilaan grote jongens en meisjes worden!

De reeds ouderen onder ons kunnen *nog meer* doen dan enkel het dagelijkse stukje uit het missaal lezen. Ze kunnen het Evangelie bovendien ook nog overwegen! Dit wil zeggen, dat je het gelezen stukje Evangelie gedurende enkele minuten tot een film maakt in je hoofd. Je probeert je de omgeving van de plek waar het Evangelie zich afspeelt in te beelden: je maakt dus als het ware een filmdecor. Vervolgens *kijk* je naar de personen, de acteurs, die in het Evangelie voorkomen: Jezus, de apostelen, de profeten, de farizeeërs, enz. Je beschouwt hoe ze er uit zien en hoe ze handelen. Je kan vervolgens ook je oren gebruiken om te *horen* wat ze tot elkaar zeggen. Je probeert er ook mooie of *nuttige lessen of besluiten* uit te trekken. Tenslotte gebruiken we onze wil en ons hart om oefeningen van geloof, hoop, liefde, vertrouwen, dankbaarheid, berouw

... op te wekken. Dan is het woord van de H. Augustinus echt waar: *“Wanneer wij de H. Schrift lezen, spreekt God tot ons; wanneer wij de H. Schrift gebruiken om te bidden, dan antwoorden wij door onze wilsakten aan God!”*

Zo zien jullie, beste Kruisvaarders: we hebben weer een mooi Puntje voor de twee komende maanden: Gods brief, de H. Schrift, lezen en eerbiedigen om God te leren kennen en Hem meer te beminnen. Dat is schitterend! Dat willen we doen! Wie het dagelijkse stukje Evangelie leest, kan elke dag een aantekening maken in de kolom ‘Puntje’. Wie van de groteren zich bovendien ook aan de overweging waagt, 15 minuten, mag ook de kolom ‘Meditatie’ aankruisen!

Goede moed! Gods zegen!

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van januari?

	jan
Aantal Schatkisten:	13
Dagelijkse Toewijding	539
H. Mis	85
H. Communie	77
Geestelijke Communie	337
Offers	547
Tientjes	1.537
Bezoek aan het Allerheiligste	23
Meditatie	92
Goed Voorbeeld	258
Puntje	367

Bijbelse Geschiedenis

R. Businger

111. Petrus verricht wonderen en doopt de eerste heiden Cornelius.

*Aanbidden zullen voor zijn aanschijn
alle geslachten van de heidenen.*

Ps. 21, 28

Toen de vervolging had opgehouden, reisde Petrus overal onder de christengemeenten van Palestina rond en bevestigde allen in het geloof. Te Lydda genas hij in de Naam van Jezus een man, met name Eneas, die sedert acht jaren bedlegerig en verlamd was. Te Joppe wekte hij Tabita, een zeer liefdadige Christin, van de dood op. De mare van deze wonderen verspreidde zich alom, en velen geloofden in Jezus.

Petrus verbleef nu geruime tijd te Joppe bij een leerlooier Simon, die aan de zee woonde.

In die tijd woonde te Caesarea een Romeins hoofdman, met name Cornelius, die met geheel zijn huisgezin de ware God aanbad en veel aalmoezen gaf. Toen hij op zekere dag bad, verscheen hem een engel van de hemel en sprak: “*Cornelius, uw gebeden en aalmoezen zijn opgestegen, om voor*

Gods aanschijn te worden herdacht. Nu dan, zend mannen naar Joppe, om zekere Simon te ontbieden, die ook Petrus wordt genoemd. Hij woont in bij een leerlooier Simon, wiens huis aan zee is gelegen”. Hierop zond Cornelius drie mannen naar Joppe.

De volgende dag nu, tegen de middag, terwijl zij onderweg waren en de stad naderden, was Petrus juist op het platte dak van het huis in gebed. Doch na enige tijd kreeg hij honger, en wilde wat gebruiken. Terwijl men iets gereed maakte, kwam over hem een geestverrukking. Hij zag uit de hemel een soort zak als een groot laken op aarde neerdalen, waarin zich allerlei soorten van dieren, zowel reine als onreine, bevonden. Tegelijkertijd hoorde hij een stem uit de hemel: “*Sta op, Petrus, slacht en eet*”. Petrus antwoordde: “*Onmogelijk, Heer; want nog nooit heb ik iets gegeten, wat bezoedeld is, of onrein*”.

De stem sprak weer: “*Wat God rein heeft verklaard, moogt gij niet*

bezoedeld noemen”. Dit geschiedde tot driemaal, waarop de zak ten hemel werd opgenomen.

Terwijl Petrus nog over deze verschijning nadacht, sprak de Geest Gods tot hem: *“Daar zijn drie mannen, die naar u vragen; sta dus op, ga naar beneden en trek zonder enig nadenken met hen mee; want Ik heb ze gezondend”*. Toen Petrus beneden kwam, zag hij de drie mannen, die Cornelius op bevel van God had gezondend. Hij leidde hen binnen en ontving hen te gast. De volgende dag reisde hij met hen naar Caesarea en kwam bij Cornelius aan. Deze

verhaalde hem zijn verschijning en de woorden van de engel. Nu werd aan Petrus de wonderbare verschijning van de reine en onreine dieren duidelijk, en hij begreep, dat ook de heidenen, tot nu toe als onrein beschouwd, in de Kerk van Jezus moesten worden opgenomen. Daarom sprak Petrus van de gekruisigde en verreezen Verlosser, en dat allen die in Hem geloven, vergiffenis van de zonden verkrijgen door Zijn Naam. En zie, terwijl hij zo sprak, daalde plotseling de H. Geest over alle aanwezige heidenen, zodat zij in vreemde talen spraken en God verheerlijkten. Toen sprak Petrus: *“Zou iemand het water kunnen weigeren, en deze mensen niet dopen, die toch de H. Geest hebben ontvangen, juist zoals wij?”* Hij gebod daarom, hen te dopen in de Naam van Jezus Christus.

Van nu af werd overal ook aan de heidenen het Evangelie verkondigd. Dit gebeurde voornamelijk door Paulus en Barnabas in de stad Antiochië in Syrië, waar de gelovigen het eerst Christenen genoemd werden.

112. Petrus in de gevangenis.

Aan Zijn engelen heeft Hij wegens u bevolen, dat zij u behoeden op al uw wegen. Ps. 90, 11

Om de genegenheid van de Joden te winnen, vervolgde koning Herodes de Christenen. In het jaar 41 of 42 na Christus liet hij de Apostel Jacobus de Meerdere, de broeder van Johannes, door het zwaard doden. Ziende, dat dit hun beviel, gebod hij in de dagen van het Paasfeest ook Petrus in de ge-

vangenis te werpen en zorgvuldig te bewaken. Hij wilde hem na het Paasfeest ter dood laten brengen. Doch de Christenen baden aanhoudend tot God voor hun Opperherder. Reeds was de laatste nacht gekomen; de volgende dag zou hij gedood worden. Met twee ketenen geboeid, sliep Petrus tussen twee soldaten; vóór de deur van de gevangenis hielden twee andere de wacht. Doch zie, daar stond Gods engel vóór Petrus en de gevangenis werd met he-

melse glans vervuld. De engel wekte Petrus en sprak: *“Sta haastig op!”* En aanstonds vielen hem de boeien van de handen. De engel sprak verder: *“Doe uw gordel om en bind uw sandalen aan”*. Hij deed het. Nu zei de Engel: *“Sla uw mantel om, en kom achter mij aan”*. Petrus gehoorzaamde. Doch hij wist niet, dat het in werkelijkheid gebeurde; hij meende een visioen te hebben. Zij gingen de eerste en tweede wacht voorbij en kwamen aan de ijzeren poort, die naar de stad leidt. Deze sprong vanzelf open. Van daar gingen zij nog één straat samen voort en de engel verdween. Toen kwam Petrus tot zich zelf en zei: *“Nu weet ik zeker, dat de Heer Zijn engel heeft gestuurd en mij heeft gered uit de hand van Herodes en van alles wat het volk van de Joden verwachtte”*. Vervolgens ging hij naar het huis van Marcus, een leerling van Jezus. Hier waren veel Christenen vergaderd om te bidden. Toen hij nu aan de deur klopte, kwam een dienstmeisje, Rode genaamd, voor, om te vragen wie er was. Nauwelijks herkende ze zijn stem, of ze vergat in haar blijdschap open te doen, liep weer naar binnen en berichtte, dat Petrus vóór de deur stond. De vergadering wilde het niet geloven. Maar ze hield vol, dat het zó was. Nu zei men: *“Dan is het zijn engel”*. Petrus bleef intussen kloppen. Toen ze dan hadden opengedaan, zagen ze hem en stonden verbaasd. Petrus verhaalde nu wat er gebeurd was. Allen verheugden zich en loofden God. Petrus vervolgde: *“Vertel het aan Jacobus (de Mindere, de eerste bisschop van Jeruzalem) en aan de broeders”*. En hij vertrok naar een andere plaats, misschien Rome.

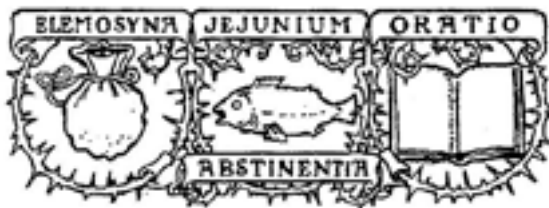
Toen de dag aanbrak, ontstond er grote ontsteltenis onder de soldaten, die de wacht hadden gehouden, want zij begrepen niet, wat er met Petrus gebeurd was. Herodes nam hen in verhoor en liet hen doden. Vervolgens nam hij zijn verblijf te Caesarea.

Herodes zelf overleefde de vervolging van de Kerk niet lang. Op zekere dag besteeg hij in koninklijk gewaad gekleed zijn troon en hield een rede. Het volk juichte hem toe en riep vleierend uit: *“Dat is de taal van een god en niet van een mens!”* Terwijl de trotse Herodes deze vleitaal met welbehagen aanhoorde, sloeg God hem plotseling met een vreselijke ziekte. Zijn lichaam werd door wormen verteerd en onder de verschrikkelijkste smarten gaf hij eindelijk de geest. Dit gebeurde te Caesarea in het jaar 44. Maar het woord van God groeide aan en werd meer en meer verbreid.

Zoals de eerste Christenen, zo bidden ook wij nu nog voor het Opperhoofd van de Kerk van God en nemen deel in zijn vreugde en in zijn lijden.

Jaarprogramma 2019

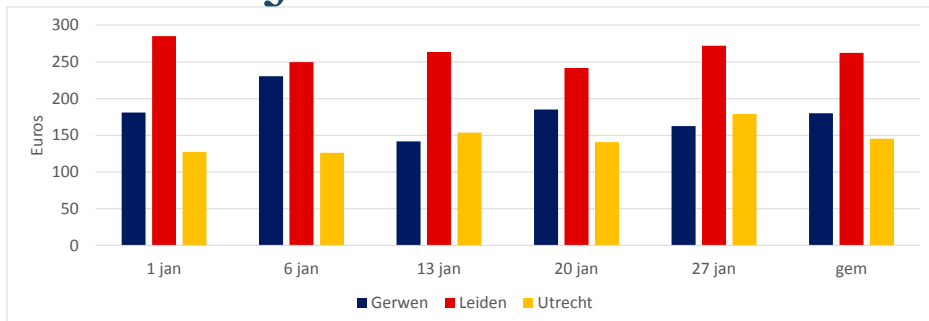
Wanneer? van t/m	Waar?	Wat?
10-03	Gerwen/Leiden/ Utrecht	Vastenbezinning (+Derde Orde FSSPX)
16-03	17-03 Amsterdam	Stille Omgang
23-03	Gerwen	Derde Orde FSSPX
29-03	31-03 Bois-Seigneur- Isaac (B)	Gezinsweekeinde
25-05	Gerwen	Derde Orde FSSPX
26-05	Gerwen	Torendag
30-05	Gerwen/Leiden	Eerste H. Communie
08-06	10-06 Frankrijk	Bedevaart Chartres-Parijs
23-06	Gerwen	Sacramentsprocessie
28-06	Ecône (CH)	Priesterwijdingen
29-06	Zaitzkofen (D)	Priesterwijdingen
07-07	21-07 Tot nader bericht	EK-jongens/meisjeskamp
08-07	13-07 Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
24-08	25-08 Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
14-09	Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
21-09	Gerwen	Derde Orde FSSPX, bedevaart
05-10	Banneux	Bedevaart District Benelux
12-10	Gerwen	Aanbiddingsdag
13-10	Leiden	Parochiefeest
14-10	19-10 Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (dames)
10-11	Utrecht	Parochiefeest
16-11	Gerwen	Derde Orde FSSPX
24-11	Gerwen	Parochiefeest met Sinterklaas
24-11	Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia
01-12	Gerwen/Leiden/ Utrecht	Adventsbezinning (+Derde Orde FSSPX)

Onze Overledenen

Mevr. M.	Vehof-Kokhuis	Ambt-Delden	03	03	2009
Mevr. J.W.	Verhage-Daniëls	Rijswijk	05	03	1995
Hr. H.	van Uden	Helmond	05	03	2004
Hr. M.F.H.	Huberts	Venlo	07	03	1996
Hr. A.F.M.	Bongers	Aarle-Rixtel	10	03	2006
Hr. P.	Ceelen	Eindhoven	11	03	1987
Hr. M.H.	Aupers	Amsterdam	15	03	2009
Hr. A.	Schröder	Maastricht	22	03	1996
Hr. F.B.J.	Meerhoff	Zaandam	22	03	2007
Hr. R.H.	van Hezewijk	Nijmegen	24	03	1990
Hr. C.H.	Hooreman	Haarlem	24	03	2010
Hr. B.	van Nieuwerkerk	Helmond	28	03	2008
Mevr. E.M.J.P.	de Goede-Oey	Eindhoven	30	03	2000
Mej. M.A.	Alders	Haarlem	01	04	2010
Mej. M.E.	van Leeuwen	Genk (B)	01	04	2004
Mej. M.M.	Bovenlander	Den Haag	03	04	2001
Hr. W.	van der Pol	Mook	06	04	2012
Mevr. A.W.S.	Lodewijks- Nijhoff	Hilversum	10	04	1995
Hr. A.	Mentink	Eindhoven	11	04	1987
E.H. C.	Goethals	Wetteren	14	04	2006
Hr. G.W.	Messing	Leusden	21	04	1991
Hr. J.H.	Taris	Groningen	23	04	2000
Mej. H.A.M.	Knoops	Valkenswaard	25	04	2018
Mevr. M.A.J.	Bertens-Willemsen	Tilburg	29	04	2008

Collecten in de maand januari 2019

Neem zoveel mogelijk deel aan de plechtigheden van de Goede Week!

Tijd om zijn Pasen te houden:

De Kerk legt aan alle gelovigen de plicht op minstens eenmaal per jaar te biechten (minstens hun doodzonden) en te communiceren. Er is geen tijd voorgeschreven voor de Biecht. De Paascommunie kan men doen tussen Passiezondag en de Zondag van de Goede Herder (tweede zondag na Pasen). De gelovige die zijn Paascommunie gedurende deze tijd niet zou hebben gedaan, blijft gehouden haar zo snel mogelijk te doen. Voor de zieken die niet naar de H. Mis kunnen komen, is de voorgeschreven tijd verlengd tot Drievuldigheidzondag.

Kalender Gerwen

Maart

vr.	1	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.)
za.	2	8.30	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart van Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 12.30 uur
zo.	3	10.30	Hoogmis	Zondag Quinquagesima (2^e kl.); kinderzegen
ma.	4	18.30	H. Mis	H. Casimir, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Lucius, paus en mart.
di.	5	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	6	18.30	Aswijding, Askruisje, gez. H. Mis	Aswoensdag (1^e kl.); vasten en onthouding verplicht!
do.	7	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Thomas van Aquino, bel. en kerkl.
vr.	8	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Johannes-De-Deo, bel.
		18.00	<i>Kruisweg</i>	
za.	9	8.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Francisca Romana, weduwe
zo.	10	10.30	Hoogmis	1^e zondag van de Vasten (1^e kl.); na de Hoogmis Askruisje
		13.00 uur		1 ^e voordracht
		13.45 uur		meditatie in stilte
Vastenbezinning		14.15 uur		2 ^e voordracht
		15.00 uur		Lof met Rozenhoedje
		16.00 uur		einde
ma.	11	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
di.	12	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Gregorius de Grote, paus en kerkl.
wo.	13	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen!</i>
do.	14	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
vr.	15	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen!</i>
		18.00	<i>Kruisweg</i>	

za.	16	8.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.)
		10.00	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	17	10.30	Hoogmis	2^e zondag van de Vasten (1^e kl.)
ma.	18	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Cyrillus, biss. van Jeruzalem en kerkl.
di.	19	18.30	gez. H. Mis	H. Jozef, echtgenoot van de H. Maagd en patroon van de Kerk (1^e kl.); ged. van de Vasten v.d. Vasten (3^e kl.)
wo.	20	7.15	H. Mis	
do.	21	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Benedictus, abt van de Vasten (3 ^e kl.)
vr.	22	7.15	H. Mis	
		18.00	Kruisweg	
za.	23	11.00	gez. H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); <i>Bijeenkomst Derde Orde</i>
zo.	24	10.30	Hoogmis	3^e zondag van de Vasten (1^e kl.)
ma.	25	18.30	gez. H. Mis	Maria Boodschap (1^e kl.); ged. van de Vasten; sterfdag van Mgr. M. Lefebvre in 1991
di.	26	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
wo.	27	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Johannes Damascenus, bel. en kerkl.
do.	28	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Johannes van Capistrano, bel. (3 ^e kl.)
vr.	29	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
		18.00	Kruisweg	
za.	30	8.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
		10.00	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	31	10.30	Hoogmis	4^e zondag van de Vasten, Laetare (1^e kl.)

April

ma.	1	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
di.	2	18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Franciscus van Paula, bel.
wo.	3	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
do.	4	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Isidorus, biss. en kerkl.
vr.	5	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; Mis van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Vincentius Ferrerius, bel.
za.	6	8.30	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; Mis van de Vasten (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 12.30 uur
		10.00	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	7	10.30	Hoogmis	Passiezondag (1^e kl.); kinderzegen

ma.	8	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
di.	9	18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
wo.	10	7.15	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.)
do.	11	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	v.d. Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Leo I, paus en kerkl.
vr.	12	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. van O. L. Vrouw van Zeven Smarten
		18.00	<i>Kruisweg</i>	
za.	13	8.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Hermenegildus, mart.
		10.00	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	14	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1 ^e kl.) met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal
ma.	15	18.30	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
di.	16	18.30	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
wo.	17	7.15	H. Mis	in de Goede Week (1 ^e kl.)
do.	18	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.) met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	19	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i>
		15.00	Liturgie	met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	20	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.) met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	21	10.30	Hoogmis	Hoogfeest van Pasen (1 ^e kl.)
ma.	22	9.00	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.)
			<i>gewijzigde tijd i.v.m. de wielerronde van Gerwen</i>	
di.	23	18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
wo.	24	7.15	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
do.	25	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.); <i>na de Mis Litanie van alle Heiligen</i>
vr.	26	7.15	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	27	8.30	H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
zo.	28	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1 ^e kl.)
ma.	29	18.30	H. Mis	H. Petrus van Verona, mart. (3 ^e kl.)
di.	30	18.30	H. Mis	H. Catharina van Siëna, maagd (3 ^e kl.)

Mei

wo.	1	18.30	gez. H. Mis	H. Jozef de Arbeider, echtgenoot van de H. Maagd (1 ^e kl.)
-----	---	-------	-------------	--

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht: Zaterdag 16 en 30 maart, 6 en 13 april; van 10.00-11.40 uur

Eucharistische Kruisvaarders: oriëntatiebijeenkomst zondag 17 maart en volgende bijeenkomst zondag 28 april

Jong Katholiek Initiatief: bijeenkomst zaterdag 16 maart (*Stille Omgang*) en zondag 7 april

Geloofsverdieping volwassenen: zondag 10 maart (*Vastenbezinning*)

Derde Orde: bijeenkomst zaterdag 23 maart

Bijeenkomst misdienaars: zondag 14 april

Expositie L ijkwade: Passiezondag t/m Zondag Goede Herder

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven
- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

Maart

vr.	1	18.00	Lof	
		19.00	H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Switbertus, biss. en bel. (bisdom Rotterdam)
za.	2	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart van Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	3	10.30	Hoogmis	Zondag Quinquagesima (2^e kl.); kinderzegen
wo.	6	19.00	Aswijding, Askruisje, gez. H. Mis	Aswoensdag (1^e kl.); vasten en onthouding verplicht!
vr.	8	17.30	Kruisweg	
		19.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged H. Johannes-De-Deo, bel.
za.	9	9.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Francisca Romana, weduwe
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>

zo. 10	10.30	Hoogmis	1^e zondag van de Vasten (1^e kl.); na de Hoogmis Askruisje
	13.00 uur		1 ^e voordracht
	13.45 uur		meditatie in stilte
Vastenbezinning	14.15 uur		2 ^e voordracht
	15.00 uur		Lof met Rozenhoedje
	16.00 uur		einde
vr. 15	17.30	<i>Kruisweg</i>	
	19.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen!</i>
za. 16	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.)
	10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo. 17	10.30	Hoogmis	2^e zondag van de Vasten (1^e kl.)
vr. 22	17.30	<i>Kruisweg</i>	
	19.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
za. 23	9.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
	10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo. 24	10.30	Hoogmis	3^e zondag van de Vasten (1^e kl.)
ma. 25	19.00	gez. H. Mis	Maria Boodschap (1^e kl.); ged. van de Vasten; sterfdag van Mgr. M. Lefebvre in 1991
vr. 29	17.30	<i>Kruisweg</i>	
	19.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
za. 30	9.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
	10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo. 31	10.30	Hoogmis	4^e zondag van de Vasten, Laetare (1^e kl.)

April

vr. 5	18.00	Lof	
	19.00	H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; Mis van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Vincentius Ferrerius, bel.
za. 6	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; Mis van de Vasten (3 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
	10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo. 7	10.30	Hoogmis	Passiezondag (1^e kl.); kinderzegen
vr. 12	17.30	<i>Kruisweg</i>	
	19.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. van O. L. Vrouw van Zeven Smarten
za. 13	9.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Hermenegildus, mart.
	10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo. 14	10.30	Hoogmis	Palmzondag (1^e kl.) met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal

do.	18	20.00	gez. H. Mis	Witte Donderdag (1 ^e kl.) met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	19	14.00	Kruisweg	Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i>
		15.00	Liturgie	met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	20	22.00	Paaswake	Paaszaterdag (1 ^e kl.) met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	21	10.30	Hoogmis	Hoogfeest van Pasen (1 ^e kl.) <i>13.00 u. Volwassenendoopsel</i>
ma.	22	10.30	Hoogmis	Tweede Paasdag (1 ^e kl.) <i>Eerste H. Communie</i>
vr.	26	-----	geen H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
za.	27	-----	geen H. Mis	in de Paasweek (1 ^e kl.)
zo.	28	10.30	Hoogmis	Beloken Pasen (1 ^e kl.)

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht: Zaterdag 9, 16, 23 en 30 maart, 6 en 13 april; van 10.20-12.00 uur

Eucharistische Kruisvaarders: bijeenkomst zondag 3 maart en 7 april

Jong Katholiek Initiatief: bijeenkomst zondag 17 maart en 14 april

Geloofsverdieping volwassenen: zondag 10 maart (*Vastenbezinning*); verder nader aan te kondigen

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de derde zondag van de maand

Kalender Utrecht

Maart

vr.	1	18.00	Lof		
		19.00	H. Mis		Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Switbertus, biss. en bel. (bisdom Utrecht)
za.	2	11.00	H. Mis		Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart van Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	3	10.30	Hoogmis		Zondag Quinquagesima (2^e kl.); kinderzegen
wo.	6	19.00	Aswijding, Askruisje, gez. H. Mis		Aswoensdag (1^e kl.); vasten en onthouding verplicht!
vr.	8	18.00	Kruisweg		
		19.00	H. Mis		van de Vasten (3 ^e kl.); ged H. Johannes-De-Deo, bel.
za.	9	11.00	H. Mis		van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Francisca Romana, weduwe
zo.	10	10.30	Hoogmis		1^e zondag van de Vasten (1^e kl.); na de Hoogmis Askruisje
		13.00 uur			1 ^e voordracht
		13.45 uur			meditatie in stilte
Vastenbezinning		14.15 uur			2 ^e voordracht
		15.00 uur			Lof met Rozenhoedje
		16.00 uur			einde
vr.	15	-----	geen H. Mis		Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen!</i>
za.	16	-----	geen H. Mis		Quatertemperdag in de Vasten (2 ^e kl.)
zo.	17	10.30	Hoogmis		2^e zondag van de Vasten (1^e kl.)
di.	19	19.00	gez. H. Mis		H. Jozef, echtgenoot van de H. Maagd en patroon van de Kerk (1^e kl.); ged. van de Vasten
vr.	22	18.00	Kruisweg		
		19.00	H. Mis		van de Vasten (3 ^e kl.)
za.	23	11.00	H. Mis		van de Vasten (3 ^e kl.)
zo.	24	10.30	Hoogmis		3^e zondag van de Vasten (1^e kl.)
ma.	25	19.00	gez. H. Mis		Maria Boodschap (1^e kl.); ged. van de Vasten; sterfdag van Mgr. M. Lefebvre in 1991
vr.	29	18.00	Kruisweg		
		19.00	H. Mis		van de Vasten (3 ^e kl.)
za.	30	11.00	H. Mis		van de Vasten (3 ^e kl.)
zo.	31	10.30	Hoogmis		4^e zondag van de Vasten, Laetare (1^e kl.)

April

vr.	5	18.00	Lof		
		19.00	H. Mis		Eerste vrijdag v.d. maand; Mis van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Vincentius Ferrerius, bel.
za.	6	11.00	H. Mis		Eerste zaterdag v.d. maand; Mis van de Vasten (3 ^e kl.); daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	7	10.30	Hoogmis		Passiezondag (1 ^e kl.); <i>kinderzegen</i>
vr.	12	18.00	Kruisweg		
		19.00	H. Mis		van de Vasten (3 ^e kl.); ged. van O. L. Vrouw van Zeven Smarten
za.	13	11.00	H. Mis		van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Hermenegildus, mart.
zo.	14	10.30	Hoogmis		Palmzondag (1 ^e kl.) met palmwijding, processie en gezongen passieverhaal
do.	18	20.00	gez. H. Mis		Witte Donderdag (1 ^e kl.) met voetwassing, processie, altaarontbloting en aanbidding tot 24.00 uur
vr.	19	14.00	Kruisweg		Goede Vrijdag (1 ^e kl.); <i>vasten en onthouding verplicht!</i>
		15.00	Liturgie		met lezingen, gez. passieverhaal, plechtige gebeden, kruisverering en H. Communie
za.	20	22.00	Paaswake		Paaszaterdag (1 ^e kl.) met wijding v.h. vuur en de paaskaars, Exsultet, lezingen, Litanie v. alle Heiligen, wijding v. paas- en doopwater, hernieuwing v.d. doopbeloften en gez. H. Mis
zo.	21	10.30	Hoogmis		Hoogfeest van Pasen (1 ^e kl.)
ma.	22	10.30	Hoogmis		Tweede Paasdag (1 ^e kl.)
vr.	26	19.00	H. Mis		<i>Eerste H. Communie</i>
za.	27	11.00	H. Mis		in de Paasweek (1 ^e kl.)
zo.	28	10.30	Hoogmis		in de Paasweek (1 ^e kl.)
					Beloken Pasen (1 ^e kl.)

Activiteiten in Utrecht

Bespreking missaal: alle zondagen na de koffie

Geloofsleer voor catechumenen: na bespreking missaal

Geloofsverdieping volwassenen: zondag 10 maart (*Vastenbezinning*)

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 54

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 57

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 60

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755

H. Mis
• zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
• ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80

H. Mis
• zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
• ma., di. 7.00 uur
• wo, za. 7.30 uur
• do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80

H. Mis
• zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- de hierbij ingesloten acceptgirokaart.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: drie kwartier vóór de H. Mis, eventueel ook na de H. Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 17,00.

2 Voorwoord

ZE HEBBEN HEM ONTTROOND

3 Hoofdstuk 20: De zin van de geschiedenis

7 Hoofdstuk 21: Het complot van de “Alta Vendita”

DE LITANIE VAN ONZE-LIEVE-VROUW

11 Eerwaardige Maagd, bid voor ons.

MILITIA IMMACULATAE

16 De wapens van onze strijddorde zijn niet aards!

22 Indrukwekkende herdenkingsplechtigheden Koning Lodewijk XVI

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

26 Uitleg van de intentie – Ga naar Jozef!

41 Paus Leo XIII

47 Schatkisten

44 Puntje

48 Bijbelse Geschiedenis

VAN DE PRIORIJ

51 Jaarprogramma 2019

52 Onze Overledenen

52 Collecten in de maand januari 2019

54 Kalender Gerwen

57 Kalender Leiden

60 Kalender Utrecht

62 Onze adressen in Nederland

63 District Benelux

63 Colofon